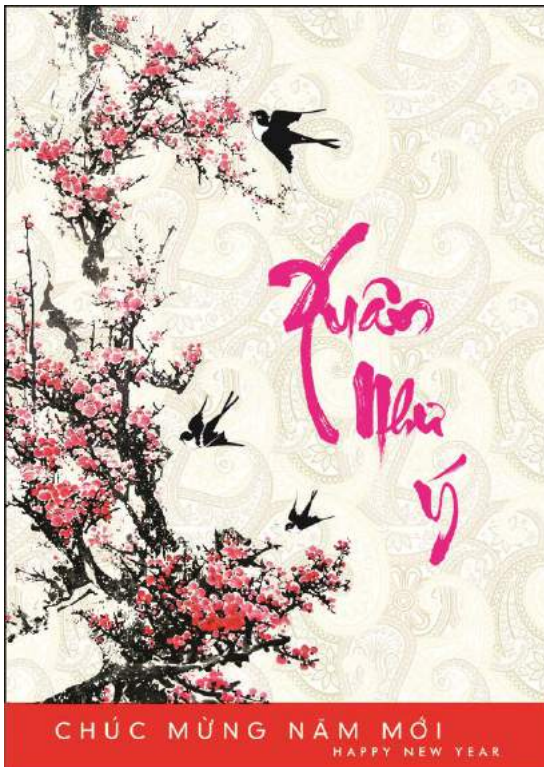

NỘI SAN LỬA MẾN THÁNG 02-2021

Xin gửi về địa chỉ

noisanluamen@gmail.com

Thư từ, bài vở: Gửi về BBT
trước ngày 10 mỗi tháng

Tin tức: Gửi về BBT
trước ngày 15 mỗi tháng

** Điện thoại liên lạc gửi bài vở

Anh Chiến: 0913.868691

** Điện thoại liên lạc mua báo:

Chị Thủy: 0933.577870

Mục Lục

Đề tài	Trang
❖ Mục lục	01
❖ Tâm tình cầu nguyện đầu năm mới	02
❖ Suy niệm Lời Chúa	05
❖ Bồi dưỡng đức tin	13
❖ Lời chúc đầu Xuân	18
❖ Hành trình “Chia sẻ yêu thương”	19
❖ Cảm xúc về xứ đoàn Thạch Hãn	25
❖ Đừng quá lo	27
❖ Tết, mùa Chay và chạy tịnh	32
❖ Chăn trâu	38
❖ Chung sống hạnh phúc	42
❖ Trang Thanh niên	46
❖ Trang Thiếu nhi	49
❖ Trang sức khỏe gia đình	52
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG khắp nơi	56
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG TGP SG	63
❖ Trang ân nhân, bác ái	70
❖ Hiệp ý cầu nguyện	72

TÀI LIỆU HỌC TẬP CỦA GDPTTTCG VN
Lưu hành nội bộ

TÂM TÌNH CẦU NGUYỆN ĐẦU NĂM MỚI

ĐGM GB. Bùi Tuần

1. Năm mới này được Chúa báo trước sẽ là thời gian có nhiều gian nan khổn khó. Nhưng chính trong cảnh gian nan khổn khó ấy, Chúa sẽ cứu những ai đón nhận tình yêu thương xót Chúa.

2. Thế nào là đón nhận tình yêu thương xót Chúa?

Thưa là theo gương Thánh Giuse, góp phần của mình vào việc kiến tạo nơi mình ở thành một gia đình yêu thương.

Gia đình yêu thương có Chúa ở cùng. Gia đình yêu thương có Đức Mẹ chăm sóc. Tình yêu của Đức Mẹ và của Chúa là rất thiêng liêng, luôn kêu gọi được đón nhận.

3. Những ai được kể là đón nhận tình yêu Đức Mẹ và tình yêu Chúa?

Thưa là những ai yêu thương kẻ khác với sự tha thứ,

với những chia sẻ, với những phục vụ, với những hy sinh, quên mình.

4. Họ là những kẻ góp phần xây dựng nơi mình ở thành tổ ấm được tình yêu Chúa ấp ủ, được tình thương của Đức Mẹ nâng niu.

5. Họ cũng là những kẻ tha thiết muốn mọi người được về thiên đàng, bên Chúa là Cha giàu lòng thương xót, hưởng hạnh phúc vô cùng trong cõi sống vô biên.

6. Như vậy, *thái độ của chúng ta đối với những người khác sẽ là một điều kiện để đón Chúa.*

Mà để có thái độ tốt đối với người khác, chúng ta rất cần có ơn Chúa. Nghĩa là *chúng ta cần cầu nguyện.*

7. Gia đình tốt là gia đình cầu nguyện. Gia đình tốt là gia đình biết lo cho những người khác.

Mọi người trong gia đình đều có trách nhiệm như thế.

Nhưng, người có trách nhiệm quan trọng hơn thiết

tướng chính là *người đứng đầu gia đình*.

8. *Người giữ vai gia trưởng* trong đạo, ngoài đời hiện nay có ảnh hưởng rất lớn cho thế giới hôm nay.

9. *Gia trưởng* khôn ngoan sẽ cứu được cả gia đình, dù gia đình là một nước, một giáo phận, một đơn vị nhỏ.

10. Gia trưởng thiếu đạo đức, thiếu khôn ngoan có thể lái cả gia đình xuống vực thẳm, cho dù gia đình là cả một châu lục, một Hội thánh địa phương.

11. Gia trưởng đang có vai trò rất quan trọng, nếu lại thiếu khiêm nhường, trao mình cho ác quỷ Satan chăm sóc, thì không những gia trưởng sẽ bị hại, mà cả gia đình cũng sẽ bị vạ lây.

12. *Chính vì thế mà vấn đề gia trưởng đang là vấn đề gây nhức nhối cho bao người hiện nay.*

13. Nếu người gia trưởng được gia đình tín nhiệm, thì đó là bình an và hạnh phúc.

14. Nếu gia trưởng bị gia đình mình chống đối hoặc nghi ngờ, thì đó là những sóng ngầm nguy hiểm cho cả gia đình, nhất

là khi tình hình bùng nổ những bất ngờ gây biến động.

15. Lúc này, chẳng ai dám chắc chắn sự gì sẽ xảy ra cho năm mới. Nhưng năm mới vẫn đem lại hy vọng cho những ai tin cậy ở Chúa.

16. Hy vọng trong tình hình có nhiều thất vọng, đó là điều Chúa sẽ làm trong tâm hồn khiêm nhường sám hối.

17. Với tinh thần khiêm nhường thống hối, chúng ta dấn ngực mình, chứ không dấn ngực kẻ khác.

18. Với tinh thần khiêm nhường thống hối, chúng ta phó thác sự yếu đuối của chúng ta cho Chúa là tình yêu giàu lòng thương xót.

19. Với tinh thần khiêm nhường thống hối, chúng ta cầu nguyện cách riêng cho những ai yếu đuối dưới mọi hình thức.

20. Với tinh thần khiêm nhường thống hối, chúng ta cảm tạ Chúa đã xót thương chúng ta, và xin Chúa tiếp tục thương xót chúng ta.

21. Và như vậy, những ngày đầu năm nay, chúng ta nhìn lên Chúa hơn là nhìn vào bất cứ đâu để tìm điểm tựa bền vững.

22. Riêng tôi, hãy âm thầm cùng với Đức Mẹ và Thánh Giuse, dâng lên Chúa những tâm tình phó thác, như bài ca gợi ý sau đây:

“Giữ gìn con Chúa ơi, vì Chúa là chốn con tựa nương tháng năm. Trong cánh tay Người hồn con vui sống, tình

yêu Chúa khoan dung bền vững muôn đời.

Hồn con thao thức bên lòng Chúa, Chúa là gia nghiệp duy nhất đời con. Là chén phần phúc con trông mong, con tiến dâng Người tấm lòng cây trồng.”

Long Xuyên, ngày 15.01.2021

ĐÓA XUÂN DÂNG MẸ

Nhật Quang
Xđ. Tân Hưng

*Đóa Xuân dâng Mẹ thơm ngần
Làn hương kinh ngát tựa vầng thơ say
Hoa lòng kính tiến ngát ngây
Ngọt ngào Mẹ điểm phúc thay giữa đời.*

*Maria! Mẹ Chúa Trời
Mùa Xuân vĩnh cửu rạng ngời tin yêu
Cây trồng giữa chốn cô liêu
Chập chùng bóng tối liêu xiêu lữ hành.*

*Dương gian thỏa khúc Xuân xanh
Hồng ân lộc Thánh nở nhành hoa thiêng
Maria! Mẹ dịu hiền
Tỏa mùa Xuân thắm bình yên đất trời.*

CHÚA NHẬT V THƯỜNG NIÊN - NĂM B (G 7,1-4.6-7; 1Cr 9,16-19.22-23; Mc 1,29-39)

Chúa nhật 07.02.2021

MỘT NGÀY SỐNG

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa,
OP

Các sinh hoạt của Chúa Giêsu trong một ngày luôn hướng về Thiên Chúa và nhân loại. Lòng nhiệt thành đối với nhà Chúa đã hun đúc tâm hồn Người. Càng yêu mến Thiên Chúa Cha bao nhiêu, Người càng thương cảm dân chúng bấy nhiêu. Hôm nay, Thánh sử Maccô giới thiệu cho chúng ta một ngày làm việc của Chúa Giêsu qua việc chữa lành, trừ quỷ cho các bệnh nhân và qua việc cầu nguyện âm thầm với Chúa Cha.

Sau khi giảng dạy trong hội đường, Chúa Giêsu khởi sự công việc tông đồ bằng cách chữa lành cho các bệnh nhân. Người giải thoát họ khỏi các thần ô uế và sự dữ. Người không những chữa lành cho họ về bệnh tật thể xác

mà còn xoa dịu những tâm hồn bằng giá bởi ma quỷ. Quyền năng và sức mạnh của Người khiến ma quỷ phải khiếp sợ. Chứng kiến cảnh mẹ vợ ông Phêrô đang lên cơn sốt, Chúa Giêsu phục hồi sức khỏe cho bà ngay tức khắc. Hành động 'cầm lấy tay bà' cho thấy lòng thương xót ân cần của Chúa Giêsu. Đó là cử chỉ Chúa Giêsu thường làm để truyền cho kẻ chết sống lại, cho người bệnh được bình phục. Quyền năng của Chúa Giêsu đối với thể xác con người phát xuất từ sự sống lại của chính Người. Được chữa lành, nhạc mẫu ông Phêrô đứng dậy phục vụ Chúa Giêsu. Đây là nét đẹp trong câu chuyện khiến độc giả không khỏi ngỡ ngàng. Phần chúng ta, sau khi lãnh nhận ân huệ từ Thiên Chúa, chúng ta có biết cảm ơn Người hay không?

Chiều đến, lẽ ra Chúa Giêsu và các môn đệ phải được nghỉ ngơi. Thế nhưng, lúc đó dân chúng mới kéo đến thật đông và xin Người chữa lành các bệnh

nhân và những người bị quỷ ám. Thấy dân chúng đau khổ vì bệnh tật và khốn đốn vì sự dữ, Chúa Giêsu không nở ngoảnh mặt làm ngơ trước cảnh ‘cả thành xúm lại trước cửa’. Trái tim của Chúa lúc nào cũng chạnh lòng thương trước những người lao khổ. Tình thương của Chúa khi nào cũng thổn thức trước những mảnh đời bất hạnh. Và Người đã chữa lành tất cả những kẻ đau ốm, bệnh tật cũng như xua đuổi ma quỷ. Hành động chữa lành của Chúa Giêsu cho bệnh nhân làm nổi bật cuộc chiến thắng toàn diện của Người trên quyền lực của ma quỷ và sự dữ, trên bệnh tật thể xác và tình trạng vong thân của tâm hồn. Phần chúng ta, khi gặp những bệnh nhân trong cơn khốn cùng, liệu chúng ta có thể giúp ích gì cho họ?

Sáng hôm sau, khi trời còn tinh sương, Chúa Giêsu đã tìm một nơi thanh vắng để cầu nguyện. Đối với Chúa Giêsu, cầu nguyện là điều thiết yếu trong cuộc đời của Người, đặc biệt trong lúc đi rao giảng. Một ngày sống của Chúa Giêsu, tiên vàn khởi sự bằng lời cầu nguyện. Cầu nguyện mang lại cho Chúa Giêsu nguồn ân sủng, sức mạnh và lòng nhiệt tâm để rao giảng nước

Chúa. Chìm đắm và say mê trong lời cầu nguyện để nhận ra thánh ý Thiên Chúa và loan báo tin vui cho người khác. Vì thế, nhiều lần Chúa Giêsu tách khỏi các môn đệ, tìm một nơi cô tịch để cầu nguyện cho mình, cho các môn sinh và cho mọi người. Khởi đầu sứ vụ rao giảng, Chúa Giêsu vào hoang địa ăn chay, hãm mình và cầu nguyện (Mt 4,1-2). Người bỏ đám đông cùng các môn đệ và lên núi cầu nguyện (Mc 6,46). Giờ Tử nạn gần kề trong vườn cây Dầu, Chúa Giêsu để ba môn đệ thân tín ở lại, lánh riêng ra một nơi thanh vắng và cầu nguyện (Mt 26,36).

Tóm lại, một ngày sống của Chúa Giêsu khởi sự bằng lời cầu nguyện. Cầu nguyện sẽ mang lại hoa trái dồi dào trong việc rao giảng lời Chúa và thực thi lời Chúa. Phần chúng ta, đừng bao giờ quên dành thì giờ để cầu nguyện với Thiên Chúa trong một ngày. Hãy nhớ lại lời khuyên của Thánh Xyprianô: *“Nếu Đấng không có tội mà còn cầu nguyện như thế, những kẻ tội lỗi còn phải cầu nguyện đến thế nào. Nếu Người đã thức qua đêm mà cầu nguyện liên li, chúng ta phải cầu nguyện liên li và cũng phải canh thức đến độ nào”*.

CHÚA NHẬT VI THƯỜNG NIÊN - NĂM B (Lv 13,1-2.44-46; 1Cr 10,31-11,1; Mc 1,40-45)

Chúa nhật 14.02.2021

TÔI MUỐN

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

những là một căn bệnh ghê tởm mà còn là một thứ bệnh truyền nhiễm. Khi mắc bệnh này, bệnh nhân phải sống cách ly, không được sống trà trộn trong dân chúng, phải ở ngoại ô, tránh xa các khu dân cư vì bệnh dễ lây lan. Bệnh nhân phải mặc áo rách, xõa tóc, che râu. Đau đớn hơn, khi đi đến đâu, người bệnh phải hô lớn tiếng: “ô ố, ô ố” để mọi người biết mà tránh xa. Số phận của những người mắc bệnh này, một đàng đã khốn khổ vì căn bệnh quái gở, đàng khác lại còn khốn nạn hơn vì tình trạng sống cô đơn, thậm chí ngay cả người thân của mình cũng từ chối.

Đến thời Chúa Giêsu, người ta cũng có nhãn quan tương tự như thời Cựu ước đối với người mắc bệnh phong. Các nhà luật sĩ coi bệnh phong như một thứ hình phạt bởi tội lỗi của họ. Người mắc bệnh phải sống cách ly khỏi cộng đoàn. Bệnh nhân bị xem như kẻ ngoài cuộc, bị loại trừ, bị tuyệt giao và khinh bỉ. Đây là hình ảnh tương phản với giá trị thiện hảo

Khi đi rao giảng, Chúa Giêsu đã thực hiện nhiều phép lạ. Những phép lạ Người thực hiện thường khởi đi từ tấm lòng trắc ẩn và vị tha của người cha nhân hậu trước nỗi đau bệnh tật, từ thể xác đến tinh thần, của mọi kiếp người. Hôm nay, Tin Mừng thuật lại cho chúng ta lòng thương cảm và chữa lành của Chúa Giêsu ‘tôi muốn, anh hãy được sạch’, trước lời van xin của của một người mắc bệnh phong.

Vào thời Cựu ước, theo luật Do Thái, bệnh phong không

ban đầu mà Thiên Chúa tạo dựng nên con người.

Thế nhưng, Chúa Giêsu đã chạnh lòng thương, giơ tay đụng vào người mắc bệnh phong và da thịt người này được sạch. Hơn nữa, việc Chúa Giêsu chữa lành cho người phong hủi không chỉ giải phóng về mặt thể lý, mà còn phục hồi tự do cũng như phẩm giá của con cái Thiên Chúa. Chúa Giêsu đã phá tan hàng rào ngăn cách, đã lấp đầy hố sâu thành kiến, đã đánh đổ sai lệch của những thế lực thiếu tình người. Chính Chúa đã tái sắp nhập anh ta vào đời sống cộng đoàn, cho anh được gia nhập lại vào gia đình và trong xã hội. Việc đặt tay đến người bệnh phong xuất phát từ con tim biết yêu thương và một tấm lòng rộng mở. Ngoài tình yêu, không có động lực nào thúc đẩy chúng ta đến gần, đụng chạm hay săn sóc cho bệnh nhân phong được.

Tiền bạc, của cải hay vật chất không mua được con tim nhân ái của con người. Chỉ khi có tình thương, người ta mới chấp nhận tất cả và làm được tất cả. Thế nên, tình thương của Chúa Giêsu trong bài Tin Mừng hôm nay còn giúp cho bệnh nhân lấy lại quyền làm người như bao người khác và sẽ không còn bị mọi người xa

lánh nữa, sau khi đã đi trình diện cho các tư tế. Lúc này, luật Thiên Chúa và luật loài người sẽ công nhận phẩm giá làm người của kẻ mắc bệnh phong được chữa lành. Đặc biệt, từ một kẻ bị loại trừ, giờ đây bệnh nhân đã được lành sạch và anh ta hân hoan loan báo tin vui cho tất cả mọi người. Có thể nói, đời sống công khai của Chúa Giêsu là một hành trình giải phóng, phục hồi và chữa lành phẩm giá cho loài người, đã bị hủy hoại bởi tội lỗi. Hành động chữa lành của Chúa Giêsu năm xưa cũng chính là trách nhiệm của người môn đệ Đức Kitô hôm nay.

Thế giới của chúng ta đang bị đan xen và giằng co giữa thế lực xấu xa và giá trị thiện hảo. Đó là 'bệnh phong của thời đại' đang từng bước hoại tử con người ra khỏi mối hiệp thông với Thiên Chúa. Bệnh phong cũng chính là thái độ cứng lòng, nằm lì trong tình trạng tội lỗi, không muốn hối cải ăn năn. Nếu có một thái độ sẵn sàng nhìn nhận sự yếu hèn và mở lòng đón nhận ơn tha thứ như người bệnh phong đã từng thốt lên: "Nếu Ngài muốn, xin Ngài cho tôi được sạch", thì Chúa Giêsu vẫn trả lời 'tôi muốn' qua bí tích Hòa giải, nguồn suối của tình yêu, tha thứ và chữa lành.

CHÚA NHẬT I MÙA CHAY- NĂM B (St 9,8-15; 1Pr 3,18-22; Mc 1,12-15)

Chúa nhật 21.02.2021

CÁM DỖ

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Muốn thành công trong cuộc đời, ai cũng phải nỗ lực, phấn đấu và rèn luyện. Các cầu thủ bóng đá phải tập luyện thường xuyên để có những pha bóng đẹp. Các diễn viên xiếc cần nỗ lực hằng ngày để có những màn xiếc ngoạn mục. Thành công của họ đánh đổi bằng thời gian, hy sinh, mồ hôi và nước mắt. Cũng thế, đời sống tâm linh của người tín hữu cần phải tô luyện, để có thể đương đầu với sự dữ và ma quỷ, đặc biệt là những cám dỗ trong xã hội ngày hôm nay.

Tin Mừng Chúa nhật thứ I mùa Chay giới thiệu cho chúng ta quang cảnh Chúa Giêsu vào hoang địa và bị Satan cám dỗ. Điều ấy chứng tỏ Chúa Giêsu

cũng phải chịu những thử thách cam go trong cuộc sống như con người. Và Chúa Giêsu cũng phải chiến đấu không ngừng để có thể thoát khỏi những âm mưu thâm độc và nguy hại của ma quỷ.

Chiến thuật cám dỗ của ma quỷ rất tinh vi và xảo quyệt. Chúng bày ra trước mắt con người những khêu gợi, quyến rũ, phát xuất từ nhu cầu tự nhiên và thiết yếu của con người. Tiếp đến, ma quỷ tạo ra một cuộc đối chất trong tâm hồn con người để cân nhắc lý lẽ hơn thiệt và lợi hại. Thông thường, nó dùng những lời đường mật để thu hút con người và thêu dệt óc tưởng tượng với những lợi ích giả tạo. Khi con người ưng thuận nghe theo lời dụ dỗ của ma quỷ, lúc đó, ma quỷ thành công trong việc cám dỗ vì lôi kéo được một linh hồn phạm tội, chống lại Thiên Chúa.

Thiên Chúa ban cho con người lý trí sáng suốt để hiểu biết, phân biệt phải trái và một ý chí để tự do quyết định về những

hiểu biết của mình. Ma quỷ chỉ có thể tác động trên giác quan, cảm xúc và óc tưởng tượng của con người, chứ không thể xâm nhập vào lý trí và ý chí của con người. Con người phạm tội là do mình để cho lý trí và ý chí chiều theo sự xúi dục của ma quỷ. Do vậy, người ta thường đổ lỗi sự cám dỗ cho ma quỷ. Thế nhưng, đôi khi chính con người tự 'cám dỗ' chính mình phạm tội. Chẳng hạn, họ để cho con tim không hoàn toàn thuộc về Chúa, trái lại, họ chiều theo dục vọng của xác thịt, hoặc cố tình đặt mình trong dịp tội.

Khi nói đến việc ma quỷ cám dỗ, chúng ta lại nhớ đến việc sa ngã phạm tội của ông bà nguyên tổ. Ma quỷ đã làm lung lay niềm tin của ông bà vào Thiên Chúa, khiến họ nghi ngờ: Tại sao Thiên Chúa lại cấm không được làm điều này? Tại sao Người lại không để ông bà được tự do? Từ thái độ nghi ngờ, ông bà nguyên tổ dễ dàng nghe theo lời dụ dỗ của con rắn và bất tuân lời Chúa dạy. Tội của ông bà là tội bất tuân và kiêu ngạo: Tự cho cho mình điều không thể có nơi thụ tạo, nghĩa là tự mình quyết định hạnh phúc cho mình, không cần tới Thiên

Chúa; tự cho mình quyền phân biệt phải trái, không cần ánh sáng của Thiên Chúa chiếu soi.

Chúa Giêsu đã chiến thắng cám dỗ của ma quỷ. Người trở thành mẫu gương cho chúng ta vì Người luôn đặt mình trong sự hiện diện của Thiên Chúa, luôn làm đẹp lòng Thiên Chúa trong mọi sự. Mùa Chay là thời gian mời gọi chúng ta hãy tỉnh thức, hãy tránh xa các dịp tội và những tư tưởng xấu xa để có thể thoát khỏi những cơn cám dỗ và mưu chước của ma quỷ. Muốn vậy, chúng ta luôn cầu nguyện với tâm tình khiêm tốn. Đừng bao giờ ỷ vào sức lực của chính mình để đương đầu với cám dỗ. Ngược lại, hãy tìm đến với Chúa Giêsu qua kinh Lạy Cha 'xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ, nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ'.

Mong sao mùa Chay năm nay sẽ giúp cho các thành viên trong Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm tìm thấy ý nghĩa đích thực của việc chay tịnh, cầu nguyện và bố thí, thông qua những việc bác ái xã hội, thăm viếng và chia sẻ với những anh chị em đang sống trong hoàn cảnh khó khăn và bất hạnh.

CHÚA NHẬT II MÙA CHAY- NĂM B

(St 22,1-2.9a.10-13.15-18; Rm 8,31b-34; Mc 9,2-10)

Chúa nhật 28.02.2021

BIỂN HÌNH

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Phụng vụ Chúa nhật thứ II mùa Chay giới thiệu cho chúng ta một sự kiện quan trọng về việc Chúa Giêsu biến hình trước ba môn đệ thân tín.

Biển cổ này thu tóm mạc khải về Chúa Giêsu, nhất là thiên tính của Người. Trong khi rao giảng, Chúa Giêsu mặc lấy bản tính con người giống như chúng ta. Hôm nay, Tin Mừng cho chúng ta thấy Người biến đổi hình dạng, tức là thiên tính của Người, liên quan đến sự phục sinh và vinh quang của Người.

Đọc đoạn Tin Mừng này trong thời gian đầu của mùa Chay, xem ra độc giả khó lòng chấp nhận, vì Chúa Giêsu mới bước vào những ngày đầu tiên của cuộc khổ nạn mà đã vinh quang rồi. Thế nhưng,

Giáo hội sắp xếp như vậy nhằm củng cố niềm tin và hy vọng của con cái vào ơn cứu rỗi bằng việc hy sinh, hãm mình theo tinh thần chay tịnh. Đặc biệt, qua biển cổ biến hình, Chúa Giêsu muốn các tông đồ tin rằng sau cái chết, Người sẽ hiển vinh. Hơn nữa, Chúa Giêsu còn ngụ ý cho các ông nếm trước sự phục sinh và ánh vinh quang của Người, để chuẩn bị cho các ông đón nhận và làm chứng về cuộc khổ nạn. Như tổ phụ Abraham, khi đặt trọn niềm tin nơi Thiên Chúa, ông sẵn sàng vâng lệnh Đức Chúa để sát tế đứa con yêu quý và duy nhất của mình. Trước nghịch cảnh éo le, Abraham đã xác tín vào quyền năng vô biên của Thiên Chúa để loại bỏ những âu lo và dự tính của con người khi hành động.

Trong khung cảnh uy nghiêm của việc biến hình trên núi, sự xuất hiện bất ngờ của Môsê và Êlia cho thấy sự liên tục giữa Cựu ước và Tân ước. Môsê tượng trưng cho lề luật vì Đức Chúa đã ban Thập giới cho dân Israel qua tay của Môsê. Do vậy, ông được coi là nền

tảng của lề luật. Và biến cố biến hình chứng tỏ mọi lề luật phải quy hướng về Đức Kitô để nên hoàn hảo và vẹn toàn. Đối với Êlia, ông đại diện cho các ngôn sứ vì ông là một trong những ngôn sứ cao trọng qua lời rao giảng và phép lạ. Như thế, sự kiện biến hình cũng mời gọi các ngôn sứ phải tập trung về Đức Kitô để thấy được lời ứng nghiệm của họ đã được loan báo. Sự hiện diện của hai ông cho thấy tất cả lề luật và lời các ngôn sứ tiên báo về Đấng Mêsia phải được ứng nghiệm nơi Đức Giêsu.

Đang lúc các tông đồ say mê chiêm ngưỡng vinh quang của Chúa Giêsu, bất ngờ có tiếng Chúa Cha: “Đây là Con Ta yêu dấu, hãy vâng nghe lời Người”. Tuyên bố như thế, Chúa Cha muốn khẳng định Chúa Giêsu là con yêu dấu của Người. Hơn nữa, việc giới thiệu Đức Giêsu trong biến cố biến hình để mạc khải mầu nhiệm tử nạn và phục sinh như đã hoạch định trong chương trình cứu độ. Tin vào mầu nhiệm tử nạn và phục sinh là phương thế giúp người tín hữu đón nhận những gian nan, thử thách nhằm hiệp thông với Chúa Kitô, hầu cùng chết với Chúa Kitô và cùng sống lại với Chúa Kitô.

Thứ nữa, Chúa Cha muốn nhấn mạnh rằng, Chúa Giêsu đích thực là vị ngôn sứ mà Thiên Chúa hứa ban cho dân người. Như vậy, Chúa Giêsu đã bước trên đường vinh quang, nhưng không phải vinh quang và uy quyền của trần thế, mà là vinh quang nơi thiên quốc.

Ngày nay, cuộc biến hình của người tín hữu hệ tại việc chúng ta trở nên giống Đức Kitô bằng sự thăng tiến không ngừng trên con đường thiêng liêng. Chúa Giêsu vẫn còn biến hình nơi những mảnh đời nghèo khổ, những số phận bất hạnh, người bệnh tật, kẻ tù đày... Thế nhưng, những dấu chỉ ấy có tác động đến lòng trắc ẩn của chúng ta không? Liệu chúng ta có dám mở rộng vòng tay để đón tiếp họ như những người thân của mình không? Chính Thiên Chúa đã nêu gương cho chúng ta và không ngần ngại khi ban người con duy nhất để cứu độ nhân loại. Vì thế, Thánh Phaolô đã thốt lên: *“Đến như chính Con Một, Thiên Chúa cũng chẳng tha, nhưng đã trao nộp vì hết thấy chúng ta. Một khi đã ban Người Con đó, lẽ nào Thiên Chúa lại chẳng ban tất cả cho chúng ta?”*

GIA ĐÌNH PHẬT TẠ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU BỒI DƯỠNG ĐỨC TIN

**Lm. Giuse Nguyễn Hữu An
Giáo phận Phan Thiết**

LỊCH SỬ ƠN CỨU ĐỘ PHẦN I: CỰU ƯỚC CHUẨN BỊ ƠN CỨU ĐỘ

Chương II: TUYỂN CHỌN DÂN RIÊNG

I. Ý định của Thiên Chúa

Giao ước Thiên Chúa ký kết với Noe và con cháu của ông bằng dấu hiệu thiên nhiên “cầu vồng” là giao ước với toàn thể vạn vật, với toàn thể nhân loại. Sự hiện diện của Thiên Chúa được bày tỏ qua việc điều hòa thời tiết và các quy luật vật lý (St 9,9-17).

Con cháu Noe gia tăng nhưng thế giới tội lỗi này đã tự phụ muốn đạt đến Thiên Chúa bằng chính sức riêng của mình qua hình ảnh xây tháp Babel (St 11,4). Vì tội đó, họ đã bị phân tán khắp mặt đất (St 11,9). Sự phân tán này được các giáo phụ coi như hình ảnh Thiên Chúa bị vỡ thành nhiều mảnh tung tóe khắp thế giới.

Hình ảnh Thiên Chúa sẽ được Đức Kitô phục hồi khi Người đến quy tụ các con cái tản mát về một mối (Ga 11,52).

Các phần tử tản mát ấy sẽ không được cứu độ cách riêng rẽ, bởi vì Thiên Chúa muốn con người được thánh hóa và cứu độ trong sự liên kết với nhau. Do đó, Người muốn tạo lập một dân tộc và ký thác những lời hứa cho họ. Những lời hứa với dân ưu tuyển ấy sẽ được thực hiện xuyên qua các thời đại, bất chấp vô số tội lỗi và bất trung của dân. Lịch sử thánh của dân Thiên Chúa là lịch sử của những lời Thiên Chúa hứa với dân Israel trong khi mong đợi Đức Kitô và Giáo hội của Người. Chính trong Giáo hội là dân đích thực của Thiên Chúa mà những lời hứa ấy mới gặp được sự thể hiện trọn vẹn của chúng.

II. Ơn gọi của Abraham

1. Thiên Chúa đã có thể tuyển chọn một dân tộc hùng mạnh xứng đáng với các lời hứa của Người. Thế nhưng ý Người lại muốn chọn

những gì là bé nhỏ, yếu kém để thực hiện chương trình vĩ đại ấy. Và Người đã bắt đầu bằng cách tuyển chọn Abram.

Với Abram, lịch sử thánh bước vào một giai đoạn có tính lịch sử như quan niệm hiện đại, có thể kiểm chứng. Trong 9 chương trước đây, sự ác lan tràn cách mạnh mẽ và con người ngày càng rời xa Thiên Chúa. Con người cần được cứu độ, nhưng không thể tự mình làm được.

Giờ đây chính Thiên Chúa vào cuộc cách đột nhiên và cảm động. Người tuyển chọn Abram, một phú hào gốc ở thành Ur xứ Khalđê trên bờ vịnh Ba Tư. Là người sống bằng nghề du mục, Abram và gia đình đã di chuyển đến Haran, phía Bắc xứ Xyria. Chính tại đó, Thiên Chúa đã kêu gọi ông khi ông đã 75 tuổi: “Hãy đi khỏi xứ sở ngươi, khỏi quê quán ngươi, khỏi nhà cha ngươi, đến đất ta sẽ chỉ cho ngươi. Ta sẽ chúc phúc cho ngươi. Ta sẽ làm cho danh ngươi nên vĩ đại và tên ngươi sẽ được người ta dùng để cầu phúc. Nhờ ngươi mà các dân tộc trên thế giới sẽ được chúc lành” (St 12,1-4).

2. Đoạn văn ngắn ngủi này hé mở ra dưới hình thức tổng quát những lời mà Thiên Chúa tự ý hứa với Abram, con người đã được

Thiên Chúa chọn làm chiếc tàu cứu rỗi. Lời hứa gồm ba điểm:

- Một dân tộc sẽ phát xuất từ Abram.

- Một đất nước thuộc quyền sở hữu của dân tộc này.

- Phúc lành được ban xuống cho các dân tộc trên thế giới nhờ Abram.

Thiên Chúa đòi buộc một sự đoạn tuyệt, Abram phải dẫn bước vào vô định. Vâng theo tiếng gọi của Thiên Chúa, ông đã lên đường với tất cả gia đình và sản nghiệp. Ông rảo quanh khắp xứ Canaan và khi đến Sikem, ông dâng hy lễ cho Thiên Chúa và Người đã phán với ông: “Ta sẽ ban xứ này cho dòng dõi ngươi”.

3. Để bảo đảm và xác nhận những lời hứa trên đây, một lễ ký kết giao ước đã diễn ra giữa Thiên Chúa và Abram. Nghi lễ kết ước này theo tục lệ của thời đó. Mỗi bên bước vào giao ước đều đi ngang qua các con vật bị xé đôi để cam kết rằng mình sẽ bị số phận như thế nếu phá vỡ giao ước. Biểu hiện bề ngoài của mối quan hệ mới giữa Thiên Chúa và Abram là nghi thức cắt bì và đổi tên Abram thành Abraham.

4. Các câu chuyện này có gì quan trọng đối với lịch sử cứu độ không? Chúng ta thấy có ba yếu tố: Sự tuyển chọn, lời hứa và giao ước. Đây là những yếu tố trong

hoạt động của Thiên Chúa thường thấy xuất hiện qua dòng lịch sử.

- Trước hết là sự tuyển chọn: Thiên Chúa chọn một người để làm dụng cụ cho Người. Trong trường hợp này là ông Abraham. Tại sao Chúa chọn Abraham mà không chọn người khác? Chỉ vì Chúa muốn chọn ông. Cũng như qua dòng lịch sử, Thiên Chúa muốn chọn ai là tùy ý Người.

- Yếu tố thứ hai là lời hứa: Cựu Ước từ đầu đến cuối vẫn là một lời hứa. Những lời hứa với Abraham sẽ được nối tiếp bằng những lời hứa với các cá nhân khác. Chính sự trung tín của Chúa đảm bảo cho chúng được nên trọn.

- Yếu tố thứ ba là giao ước: Biểu lộ sự hiệp nhất thiêng liêng giữa Thiên Chúa và con người. Giao ước giữa Thiên Chúa với Abraham thật đơn giản, nhưng cũng thiết lập được bước đầu của một tôn giáo xét như là một sự ràng buộc giữa con người với Thiên Chúa. Giao ước bao hàm hy lễ.

Ba yếu tố trên đây là những điều Thiên Chúa dùng để kết buộc với Abraham. Còn phía Abraham thì sao? Ông đáp lại bằng niềm tin. Abraham tin vào lời Chúa, và với niềm tin đó, công trình cứu độ bắt đầu về phía loài người. Niềm tin của Abraham được biểu lộ tột độ nơi việc ông sẵn sàng sát tế đứa

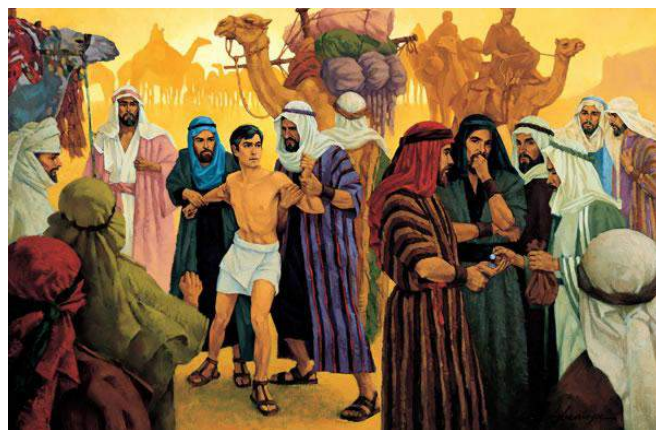
con trai độc nhất cho Chúa. Đứa con trai ấy tên là Isaac, kẻ sẽ thừa kế lời hứa, bao nhiêu niềm hy vọng vào lời hứa của Chúa đều đặt nơi cậu. Nhưng Thiên Chúa đã chứng nhận lòng tin của ông, đã chặn tay ông lại và giao trả đứa bé lại cho ông. Vì thế Abraham được Thánh Phaolô gọi là cha của những kẻ tin và cho thấy đức tin có vai trò then chốt trong việc cứu độ. Sự cứu độ của cả thế giới đã bắt đầu với niềm tin của Abraham thế nào, thì sự cứu độ của mỗi Kitô hữu cũng bắt đầu với niềm tin của mình như vậy.

III. Gia tộc của Abraham tại xứ Canaan và Ai Cập

Isaac, đứa con thừa tự của Abraham, được Thánh kinh mô tả bằng những nét nhợt nhạt so với hình ảnh của cha ông là Abraham và con ông là Giacóp. Tuy nhiên, Thiên Chúa đã lặp lại với ông lời hứa đã ban cho Abraham.

Vợ của Isaac là Rebecca được chọn trong họ hàng của ông đang còn sinh sống phía bắc Haran. Bà có hai đứa con song sinh là Esau và Giacóp. Vì một lý do nào đó ta không rõ, Thiên Chúa đã chọn Giacóp chứ không chọn Esau. Giacóp đã dùng một bát cháo để đánh đổi quyền trưởng nam của Esau, rồi sau đó giả dạng Esau để đoạt phúc lành của cha ông. Những hành động đó gây khó chịu

cho chúng ta về nhân cách của Giacóp, nhưng chúng cho thấy rằng việc Thiên Chúa tuyển chọn ai hoàn toàn không do công nghiệp của người đó và Thiên Chúa có lối hành động của Người.

Từ trước đến đây, Giacóp xuất hiện như một con người có tính tình không mấy tốt đẹp, nhưng kể từ khi ông trốn về Haran để tránh cơn giận của Esau, thì những vẻ tốt đẹp nơi ông mỗi ngày một gia tăng và hiện ra đậm nét.

St 28,10-22 nói về giấc chiêm bao của ông và lời khấn với Thiên Chúa tại Bethel, việc Thiên Chúa nhắc lại với ông những lời hứa với Abraham và Isaac. St 32,25-31 nói về một cuộc gặp gỡ khác với Thiên Chúa và việc ông được Chúa chúc lành tại Phaniel, sau đó được đổi tên là Israel. Tất cả những lần mô tả này nhằm mục đích cho thấy Giacóp ngày càng thêm tiến đức. Câu chuyện tình rất cảm động giữa ông và nàng Rakhel là câu chuyện tình đầu tiên trong Thánh Kinh mang đầy tính nhân bản.

Hai người vợ của Giacóp là Lêa và Rakhel cùng với hai nữ tỳ của các bà ấy đã sinh cho Giacóp 12 người con trai và chương trình của Thiên Chúa sẽ tiếp tục xuyên qua họ. Trong số những người con trai ấy, quan trọng nhất là Giuse, con của Rakhel.

Tích truyện về Giuse (St 37-50) là một trong những câu chuyện phổ biến nhất trong Cựu ước. Bị các anh em ghen ghét và bán cho người Ai Cập để làm nô lệ, Giuse đã tỏ ra đức độ và khôn ngoan đáng làm mẫu mực cho thiên hạ. Ông đã được cất nhắc lên địa vị cao trọng thứ nhì, chỉ sau Pharaô. Khi các người anh của ông đến Ai cập mua lương thực trong thời kỳ đói kém, ông đã tiếp đón họ cách nhân từ và tha thứ, một gương tha thứ cao vời có thể sánh với lời dạy của Chúa Giêsu sau này. Sau hết, Giuse đã đưa toàn thể gia tộc sang sinh sống tại Ai Cập.

Đằng sau câu chuyện Giuse có ẩn chứa nhiều điều về lịch sử Ai Cập và chương trình của Thiên Chúa. Vào khoảng năm 1700 - 1570 trước công nguyên, nước Ai Cập bị tràn ngập bởi những người Xêmit xâm lược từ phía Bắc tràn xuống và họ đã nắm chính quyền.

Họ được gọi là Hyksos, nghĩa là "chủ nhân ngoại quốc". Sự chiến thắng của họ là nhờ ở việc sử dụng ngựa và xe mà thời bấy giờ người Ai Cập chưa có. Tất cả những điều này giúp ta hiểu được tại sao Giuse, một người Xêmit ngoại quốc, lại có thể được cất nhắc lên một địa vị cao như thế. Nhưng điều tác giả sách Sáng Thế quan tâm mô tả, đó là chương trình và sự quan phòng của Thiên Chúa: Đưa Giuse lên địa vị cao ở Ai cập hầu có thể đưa gia đình Giacóp sang ngụ cư xứ Ai Cập, chẳng những để cứu sống gia đình Giacóp, mà còn để đặt gia đình ấy vào một vườn ươm, cách xa thế giới đa thần ngoại giáo tại Canaan.

Tóm lại, những thuật trình về lịch sử cứu độ từ đầu đến đây chứa đựng các điểm như sau:

Thế giới và con người được sáng tạo trong sự thiện hảo.

- Sau đó Satan đã xen vào phá hủy.

- Tội ác ngày càng gia tăng.

- Thiên Chúa tuyển chọn một người để chuẩn bị một dân tộc nhằm lưu truyền lời hứa cứu độ.

(Còn tiếp)

LỜI CHÚC ĐẦU XUÂN

Nguyễn Thanh Hà

Tết về chạnh nhớ tổ tiên
Cũng nhờ huyết thống con nên thân người
Dẫu không biết mặt biết người
Cõi lòng thốn thức những lời tri ân
Đốt hương trầm khấn nguyện thầm
Các ngài sớm hưởng đặc ân nước trời
Xuân về đổi mới đất trời
Cầu cho cha mẹ sống đời với con
Dưỡng nuôi từ lúc lọt lòng
Vì con cái chẳng tiếc công sức mình
Công ơn người đặng trong tim
Tỏ lòng hiếu đáp nghĩa tình mẹ cha
Xuân về rực rỡ sắc hoa
Chúc gia đình trẻ chan hòa yêu thương
Tháng ngày có Chúa ở cùng
Vợ chồng hạnh phúc thủy chung suốt đời
Xuân về kính chúc người người
Trọn năm thánh đức sáng ngời đức tin
An khang trong mái gia đình
Người người hiệp nhất trong tình yêu thương.

HÀNH TRÌNH “CHIA SẺ YÊU THƯƠNG” TẠI TỔNG GIÁO PHẬN HUẾ

Văn Chiến

“Bao nhiêu năm nay chưa từng thấy trận lũ lớn thế này. Nước xoáy dữ lắm. Cả nhà hoảng loạn ôm nhau khóc. Từ gác xép, chỉ biết trở mái để leo lên nóc nhà kêu cứu”. Đó là lời bộc bạch của anh Gioan Đoàn Văn Tự - đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kim Đồi, giáo hạt Hương Quảng Phong, TGP Huế - với phái đoàn GĐPTTTCG Việt Nam đến “Chia sẻ yêu thương”, hầu giúp các gia đình đoàn viên và các gia đình nghèo không phân biệt lương giáo tại TGP Huế khắc phục hậu quả sau những trận bão lũ vừa qua.

Phái đoàn do anh Giuse Huỳnh Bá Song - Trưởng BCH GĐPTTTCG Việt Nam - làm trưởng đoàn. Đồng hành với đoàn có đại diện BCH GĐPTTTCG TGP Sài Gòn gồm anh Trưởng Giuse Trịnh Văn Tiến, anh phó TB ngoại vụ Phêrô Nguyễn Hồng Thịnh, chị Thủ quỹ Rosa Nguyễn Thị

Thủy, cùng một số ân nhân thuộc GĐPTTTCG TGP Sài Gòn. Hành trình gồm 3 ngày:

Ngày thứ 1: 28.12.2020

Khởi hành từ TP Hồ Chí Minh lúc 08g sáng thứ Hai, ngày 28.12.2020, đoàn đến Huế lúc 10g30 sáng và di chuyển về Trung tâm hành hương Đức Mẹ La Vang. Buổi chiều lúc 15g, đoàn dâng nửa giờ kính trước linh đài Đức Mẹ La Vang, xin Mẹ giúp đoàn thực thi công việc bác ái được mọi sự may lành, bằng an.

Chiều tối, đoàn tham dự buổi giao lưu với các thành viên GDPTTTCG xứ đoàn Thạch Hãn, giáo hạt Quảng Trị, TGP Huế. Nơi đây, đoàn được cha xứ Giuse Đặng Văn Niên và BCH GDPTTTCG xứ đoàn Thạch Hãn ân cần đón tiếp. Đoàn đã trao tặng xứ đoàn lịch GDPTTTCG Việt Nam, giới thiệu Nội san Lửa Mến và hỏi thăm tình hình phát triển của xứ đoàn. Anh Giuse Huỳnh Bá Song đề nghị mỗi xứ đoàn nên mua ít nhất 5 quyển Nội san Lửa Mến để làm tài liệu sinh hoạt của đoàn thể.

Qua trao đổi, chúng tôi cảm nhận được rằng, dù bị hạn chế về nhiều mặt, nhưng hồn tông đồ của các đoàn viên vẫn sống động và đầy nhiệt huyết. Niềm ao ước của anh em nơi đây là mong có sự đồng hành, chia sẻ và tiếp sức của GDPTTTCG cấp trên.

Ngày thứ 2: 29.12.2020

*** Giáo xứ Thạch Hãn**

Sau khi hiệp dâng Thánh lễ tại nhà nguyện Trung tâm hành hương Đức Mẹ La Vang, đoàn vội vã trở lại giáo xứ Thạch Hãn để trao những phần quà yêu thương đến những phận người đang gặp khó khăn do thiên tai vừa qua. *(Mời xem bài: Niềm cảm xúc về xứ đoàn Thạch Hãn – trang)*

*** Giáo xứ Kim Đôi**

Rời giáo xứ Thạch Hãn, đoàn di chuyển đến Gx. Kim Đôi, giáo hạt Hương Quảng Phong lúc 08g30. Thật xúc động khi thấy cha xứ Batôlômêô Hoàng Quang Hùng đang lao động tại sân nhà xứ. Không ngại nắng, ngài rửa tay và mời đoàn vào phòng khách. Nơi đây, chúng tôi cảm nhận được tấm lòng của người mục tử luôn chăm sóc, chở che đoàn chiên trong mọi hoàn cảnh. Ngài bộc bạch: Những ngày mưa lũ nước lên cao cả mét. Cha xứ phải vào nhà thờ, kê ghế để lấy chỗ ở! Đặc biệt, thấy tình hình bà con gặp khó khăn, ngài đã cùng một số anh chị em nấu cơm, chèo xuồng đến từng nhà phân phát cho bà con, không phân biệt lương giáo. Qua đó, mọi người trong vùng luôn thể hiện lòng tương thân, tương ái, đoàn kết và yêu thương nhau.

Nghe đến đây, chúng tôi mới hình dung được thế nào là những vùng lũ bị cô lập. Bởi lẽ, trên đường từ quốc lộ vào giáo xứ Kim Đôi gần bờ biển, con đường nhỏ ngoằn ngoèo chỉ cao hơn mực nước ở ruộng không đầy nửa mét, làm sao không ngập và bị phân cách khi lũ về.

Anh Gioan Đoàn Văn Tự - đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kim Đôi - kể lại: “Bao nhiêu năm nay chưa từng thấy trận lũ lớn thế này. Nước xoáy dữ lắm. Cả nhà hoảng loạn ôm nhau khóc. Từ gác xép, chỉ biết trở mái để leo lên nóc nhà kêu cứu”. Nơi đây xa quốc lộ, nên những ngày qua cũng ít có đoàn cứu trợ về đến giáo xứ.

Song song đó, đoàn đã có thời gian trao đổi, lắng nghe tâm tư, nguyện vọng của BCH xứ đoàn, hầu có hướng giúp đỡ về huấn luyện sau này.

Đến 09g30, khi mọi người đã đến đông đủ, đoàn đã trao những phần quà nghĩa tình đến từng người theo sự sắp xếp của cha xứ và BCH xứ đoàn.

*** Giáo xứ An Truyền**

Từ giáo xứ Kim Đôi, đoàn đã di chuyển về giáo xứ An Truyền, giáo hạt Hương Phú

lúc 10g30 để gặp gỡ cha linh hướng Phaolô Đặng Văn Nam và BCH xứ đoàn. Với lòng nhiệt thành luôn sẵn sàng tạo điều kiện, cùng với sự năng nổ của anh em trong BCH, đoàn đã nhìn thấy một sức sống mới đang bắt đầu triển nở. Anh Giuse Huỳnh Bá Song cho biết: “Với sự hướng dẫn của cha xứ và lòng nhiệt thành của BCH, trách nhiệm của BCH GDPTTTCG là tiếp tục giúp đỡ về mặt huấn luyện, tài liệu học tập, để xứ đoàn mau phát triển.” Sau đó, đoàn đã trao những phần quà cho bà con trước khi ra về.

* Giáo xứ Ngọc Hồ

Lúc 11g30 đoàn đến giáo xứ Ngọc Hồ, giáo hạt TP Huế, do cha Bênêdictô Ngô Văn Hải là linh hướng, để giúp đỡ những đoàn viên và người nghèo khắc phục hậu quả do bão lũ gây ra. Anh Giuse Trịnh Văn Tiến phát biểu: “Những món quà tuy nhỏ bé, nhưng là sự đóng góp của

đoàn viên GDPTTTCG của cả nước. Điều này nói lên sự hiệp thông với nhau trong tình yêu Thánh Tâm Chúa Giêsu”. Nơi đây, vị đại diện đã nói lời cảm ơn phái đoàn, dù đường xá xa xôi, nhưng các anh vẫn hy sinh thời giờ, tiền của để đến với bà con. Thật là điều đáng quý. Nguyện xin Thiên Chúa trả công cho quý anh chị.

* Giáo xứ Bình Điền

Sau khi dùng cơm trưa, đoàn tiếp tục hành trình và đến giáo xứ Bình Điền, giáo hạt TP Huế, lúc 14g30. Đoàn được cha linh hướng Matthêu Nguyễn Văn Dũng và BCH xứ đoàn đón tiếp. Cha linh hướng cho biết, giáo xứ có 3 xã, trong đó có 1 xã là người dân tộc. Anh em người

Công giáo ở rải rác và xa nhà thờ, nhưng họ giữ đạo rất tốt và siêng

năng đi lễ. Nhờ đó, GDPTTTCG xứ đoàn có điều kiện phát triển. Nơi đây tuy ít được gặp gỡ BCH GDPTTTCG cấp trên, nhưng nhờ cha xứ tạo điều kiện và BCH GDPTTTCG TGP Huế vẫn lui tới thăm hỏi, động viên, hướng dẫn nên sinh hoạt vẫn đều đặn. Anh Giuse Huỳnh Bá Song tâm sự: “Bản thân BCH GDPTTTCG Việt Nam không thể quán xuyến hết được, nên rất mong được sự cộng tác, giúp đỡ thường xuyên của BCH GDPTTTCG TGP Huế. Quan trọng hơn cả là duy trì được các buổi họp định kỳ.”

Sau cùng, đoàn tiếp tục chia sẻ những phần quà nghĩa tình đến bà con và ra về. Kết thúc ngày thứ 2 thật vất vả nhưng tràn đầy niềm vui, vì cảm nghiệm được bao điều thú vị từ những xứ đoàn xa xôi.

Ngày thứ 3: 30.12.2020

*** Giáo xứ Hà Úc**

Sau một đêm nghỉ ngơi và ăn sáng, đoàn di chuyển đến giáo xứ Hà Úc, giáo hạt Hải Vân, để gặp gỡ cha linh hướng Đaminh Phan Văn Anh và BCH xứ đoàn. Đón tiếp đoàn trong nhà thờ, sau khi viếng Thánh Thể, cha linh hướng bày tỏ niềm vui khi được anh em BCH GDPTTTCG

cấp trên về thăm và trao quà nghĩa tình cho đoàn viên và bà con nghèo trong giáo xứ.

* Giáo xứ Hương Phú

Sau khi trao quà cho bà con giáo xứ Hà Úc, trong cơn mưa nặng hạt, đoàn đi đến giáo xứ Hương Phú, giáo hạt Hải Vân (miền núi Nam Đông) do cha Phaolô Nguyễn Văn Hiệu là linh hướng. Vì đường đèo ngoằn ngoèo khó đi nên đường đến giáo xứ gặp nhiều trắc trở và lạc lối. May thay có

một chị (đoàn cứ tưởng chị là người đến nhận quà) đi xe máy chạy trước dẫn đường, nhờ đó đoàn đã đến được giáo xứ lúc 10g. Đoàn được cha linh hướng và đoàn viên niềm nở đón tiếp. Qua trò chuyện, cha linh hướng cảm thấy vui vì đoàn thể sinh hoạt tốt, tích cực cộng tác với cha xứ về nhiều mặt, đặc biệt trong giai đoạn này, giáo xứ đang xây nhà thờ mới. Anh đoàn trưởng Antôn Trương Tự Nhiên cho biết: “Xứ đoàn mới thành lập năm 2016 nhưng sinh hoạt rất đều đặn, tích cực tham gia các sinh hoạt của đoàn thể cấp giáo xứ, giáo hạt và giáo phận. Thứ Sáu hằng tuần tham dự giờ cầu Thánh Thể, lần chuỗi Mân Côi và thực thi bác ái vào mùa Chay, mùa Vọng.

Kết: Sau 3 ngày rong ruổi từ Thạch Hãn về Hải Vân, đoàn đã đến 7 xứ đoàn để trao 1.000 phần quà, mỗi phần quà trị giá 500.000đ cho bà con bị ảnh hưởng bởi thiên tai, lũ lụt vừa qua. Tiếc rằng, dù được đón nhận rất nhiều ân tình của mọi đoàn viên trong cả nước, nhưng lực bất tòng tâm khi số lượng người cần giúp đỡ quá nhiều. Nguyện xin Thánh Tâm Chúa Giêsu luôn an ủi, đỡ nâng những ai gặp khó khăn như lời Chúa phán *“Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng”* (Mt 11,28). Đồng thời, xin Chúa trả công bội hậu cho quý ân nhân xa gần đã rộng lòng giúp đỡ, để đoàn thể có điều kiện đi “chia sẻ yêu thương” với những người đang cần sự giúp đỡ.

NIỀM CẢM XÚC VỀ XỨ ĐOÀN THẠCH HÃN TỔNG GIÁO PHẬN HUẾ

Maria Đoàn Thị Lệ Thu

Thật hạnh phúc khi tôi được đồng hành cùng Ban thường vụ GDPTTTCG TGP Sài Gòn trong chuyến đi “chia sẻ yêu thương” tại TGP Huế sau lũ lụt miền Trung. Sau bữa cơm chiều của ngày thứ nhất 28.12.2020, chúng tôi đến giáo xứ Thạch Hãn. Cha xứ Giuse Đặng Văn Niên cùng một số anh chị trong GDPTTTCG xứ đoàn Thạch Hãn đã ân cần đón tiếp đoàn.

Sự hiếu khách của cha xứ và các thành viên khiến chúng tôi thật xúc động và tôi cảm nhận rằng, dù trận bão lụt miền Trung có lạnh lùng và tàn khốc đến đâu, nhưng lòng nhiệt thành của các anh chị trong xứ đoàn Thạch Hãn vẫn không thay đổi.

Qua trao đổi, anh Giuse Trịnh Văn Tiến - Trưởng BCH

GDPTTTCG TGP Sài Gòn - gợi ý cho xứ đoàn nói lên những băn khoăn của mình trong hoạt động. Như được mở lời, anh Giuse Trương Quang Dũng - Đoàn trưởng GDPTTTCG xứ đoàn Thạch Hãn - đã giới thiệu về xứ đoàn: Năm 2009 Xứ đoàn Thạch Hãn được thành lập dưới sự dìu dắt của cha linh hướng Phanxicô Xaviê Trần Phương, tuy nhiệt tình nhưng trong sinh hoạt và liên kết với cấp trên có khó khăn. Điều anh mong muốn là có sự chia sẻ và tiếp sức của GDPTTTCG cấp trên để xứ đoàn vững vàng hơn.

Nối tiếp, anh Giuse Huỳnh Bá Song - Trưởng BCH GDPTTTCG Việt Nam hứa sẽ cùng với Ban huấn luyện Tông đồ trở lại giúp xứ đoàn Thạch Hãn. Đồng thời, anh cũng giới thiệu với cha linh hướng và xứ đoàn về nội san Lửa Mến, đó là một sợi dây liên kết thiết thực để mọi người biết về hoạt động của GDPTTTCG Việt Nam.

Sáng hôm sau, chúng tôi trở lại giáo xứ Thạch Hãn một lần nữa để trao 150 phần quà cho

đoàn viên và những người gặp khó khăn trong giáo xứ. Chia tay cùng Thạch Hãn, tôi mong có dịp trở lại để nhìn sự lớn mạnh của

xứ đoàn, cũng như sự tự tin của từng thành viên xứ đoàn khi làm tông đồ trong tình yêu thương của Trái Tim Chúa .

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

GB. Trần Minh Chính

GIA thôn các xứ vui mừng
ĐÌNH trệ ăn uống cuối cùng trong năm
PHẬT mình vì quá vô tâm
TẠ ơn Thiên Chúa giáng lâm cứu đời
THÁNH ban xuống thế Ngôi Lời
TÂM tư nguyện ước xin trời giáng ơn
CHÚC nhau cầu nguyện van lơn
MỪNG cho đất nước qua cơn bão bùng
NĂM nay xin chúc tương phùng
MỚI thêm một tuổi Xuân cùng tiến lên
AN lành phải có ơn trên
VUI nhưng nghĩa vụ không quên tôn thờ
ĐỨC Cha đáng kính trên trời
LÀNH ban bí tích cho đời chúng ta
CHÚC mừng các bạn gần xa
CHO nhau vạn tiếng hoan ca đồng hành
LUÔN luôn nhắc nhở trung thành
CÓ lòng sốt mến tôn thờ Thánh Tâm
THÁNH Gia xin cùng tri âm
ÂN hồng năm Thánh tràn đầy tình thương.

Đừng quá lo

Phaolô Trang Lập Quang
Xđ. Tùng Lâm, GP Đà Lạt

Có lẽ bên cạnh mùa Thu, mùa Xuân cũng là một tiền đề gọi hứng cho biết bao thi sĩ, nhạc sĩ... sáng tác, nên những vần thơ bất hủ, những nốt nhạc du dương hay những áng văn bay bổng luôn sống mãi với thời gian.

Nói đến mùa Xuân, người ta hay liên tưởng đến những chồi non đang nảy lộc, những chồi non bắt đầu mở mắt nhìn đời trong sắc xanh của bầu trời, sắc vàng của những tia nắng ấm và rạo rục hân hoan trước cảnh xôn xao náo nhiệt của đàn ong bướm dập dìu lượn quanh ngàn hoa đang đua nhau khoe sắc.

Lộc cũng nói lên sự sinh sôi nảy nở của các chồi non đang căng đầy sức sống, chuẩn bị cho

những ngày mới để hòa mình vào thiên nhiên đất trời tràn ngập những niềm vui. Đó cũng là khát vọng của con người mong được thăng tiến, mong được thịnh vượng an khang và tràn trề hy vọng như những chồi non bùng lên một sức sống mạnh mẽ.

Chính sự kỳ vọng vào những ngày mới của đầu năm, nên không ít người giữ gìn rất cẩn trọng trong lời ăn tiếng nói, trong sinh hoạt và giao tiếp, thậm chí còn đặt ra nhiều điều cấm kỵ vì sợ... “gây chồi non” mà mất lộc.

Năm nay cũng như mọi năm, Hiễn mua một chậu tắc (quất) về chưng trong ba ngày tết. Cây tắc trông rất đẹp chi chít những quả chín vàng, trái nào cũng to gần đều như nhau. Những trái tắc nhiều đến nỗi khi nhìn vào người ta chỉ thấy một màu vàng ươm lẫn át cả màu xanh của lá.

Hiễn chấp tay sau lưng đứng ngắm nghía cây tắc trong

lúc vợ anh vừa đi chợ về. Anh đắc ý khoe với vợ như vừa tìm được một báu vật.

- Em xem cây tắc nè! Trái dày đặc sáng rực một màu vàng. Năm nay mình sẽ làm ăn phát tài, tiền vô như nước mà còn sắm được vàng nữa.

Cô vợ đặt giỏ xuống tỏ vẻ khó chịu.

- Cũng tại cây tắc, xúi quẩy cả năm làm đâu thất đó. Năm nay anh lại lôi cây tắc về. Vứt nó đi! Anh có biết tắc là tắc nghẽn không?

Hiển trợn trừng đôi mắt tỏ vẻ tức giận.

- Là do em chưng lên bàn thờ gia tiên nào là bơ, nào là cam, lại còn táo nữa chứ! Toàn là những thứ xui xẻo không à.

- Tại sao xui xẻo?

Hiển bắt đầu to tiếng ra vẻ bực tức.

- Em có biết bơ là bơ phờ không? Còn cam là cam chịu! Em cũng biết mấy tháng trước anh bị táo bón cả tuần cũng tại em chưng táo. Năm nay em lại lôi mấy thứ đó về. Vứt hết đi!

Cô vợ thấy tình hình hơi căng thẳng mà nghe chồng nói cũng có lý nên dịu giọng.

- Năm nay mình chưng gì hả anh? Bơ thì bơ phờ; Cam thì cam chịu; Táo thì táo bón; Còn tắc thì tắc nghẽn. Hay mình chưng sung?

- Ừ chưng sung được đó. Sung là sung sướng là sung túc mà.

Bỗng nhiên cô vợ cảm thấy có gì không ổn nên nói.

- Không được! Mình đẻ năm một, năm nào cũng một đứa. Lỡ... lỡ năm nay đầu năm một đứa cuối năm một đứa thì sao? Sung là sung sướng mà cũng là sung sức!

Hiển suy nghĩ một lúc rồi nói.

- Đừng tin ba cái chuyện vợ vẫn nữa. Mình cứ chưng như mọi năm đi.

- Lỡ xúi quẩy cả năm, làm ăn không được thì chết!

- Không sao đâu! Anh nghe người ta nói trợ lý thân cận của tổng thống Mỹ tên là Hop - Hít. Theo tiếng Việt hóp bụng vào rồi hít nghe như là thoi thóp sắp chết vậy. Nếu ba ngày tết cô ấy đến nhà ai thì nhà đó xui xẻo

cả năm. Nhưng theo tiếng Mỹ, Hop - Hít có lẽ là cái tên đẹp lắm không phải như thoi thóp đâu. Còn những cái tên chỉ sự vật, chỉ tên người là do mình tự suy diễn ra mà thôi.

Cô vợ thoáng chút suy nghĩ rồi gật gù.

- Ừ há! Biết đâu trái bơ, trái táo ở nước ngoài người ta đâu có gọi như là bơ phờ hay táo bón.

Cứ mỗi lần tết đến Xuân về, hầu như ai cũng lo lắng đủ mọi chuyện. Ngoài những chuyện cấm kỵ sợ xui xẻo, làm “gãy chồi non” mà mất lộc, người ta còn sơn sửa nhà cửa, mua sắm những vật dụng để cái gì cũng mới. Không những thế, vài tháng trước tết, người ta nỗ lực làm việc để có tiền lo cho cái tết nhà mình thật tươi tắn, thật đầy đủ, nên bầu khí trong những tháng này trở nên sôi động hơn, náo nhiệt hơn.

Sống trên đời ai cũng có những cái lo. Người buôn bán thì lo hàng hóa ế ẩm luôn cầu mong mua may bán đắt; người già thì lo về bệnh tật; học sinh thì lo về chuyện thi cử; nhưng trong tất cả những cái lo ấy, có lẽ nổi bật hơn cả là lo cho ba

ngày tết. Người ta nỗ lực làm việc như một cuộc chạy đua nước rút và điểm đích là chiều ba mươi tết hay đêm giao thừa. Vì thế, không ai lạ gì chuyện người ta tất bật, người ta hối hả kiếm tiền để sắm sửa cho nhà mình trong năm mới cái gì cũng mới và chuẩn bị tiền tiêu pha trong những ngày đầu Xuân. Hầu như ai cũng bị cuốn hút vào vòng xoáy của đồng tiền. Những kẻ gian manh thì lừa đảo hoặc thực hiện những phi vụ cướp giật nhiều hơn. Những người làm ăn chân chính thì làm thêm hoặc tăng ca tăng giờ và luôn cầu mong năm mới làm ăn phát tài hơn năm cũ và không ít người đặt ra những điều cấm kỵ lạ lùng, như cấm quét nhà trong ba ngày Tết hoặc suy diễn những tên gọi của trái cây hay tiếng mèo kêu chim kêu, tất cả cũng chỉ một mục đích là được nhiều nay mắn trong năm mới để có thêm tiền và nhiều tiền hơn.

Tết đến Xuân về ai cũng muốn đổi mới tất cả những gì trong năm cũ và cầu mong nhiều điều tốt đẹp, nhưng lại quên đi điều quan trọng nhất của một kiếp người, đó là đổi mới tâm hồn.

Trong tám mỗi phúc thật, Chúa dạy: *“Phúc cho ai có tâm hồn nghèo khó vì Nước Trời là của họ”* (Mt 5,3). Tất nhiên Chúa không cổ súy cho cái nghèo, vì Chúa đã nói: *“Cho đến nay Cha tôi vẫn làm việc thì tôi cũng làm việc”* (Ga 5,17). Chúa muốn mọi người phải nỗ lực lao động để nuôi sống bản thân và gia đình, đồng thời góp phần vào công trình sáng tạo của Thiên Chúa là làm cho trái đất này tốt đẹp hơn, xinh tươi hơn. Chúa cũng cảnh báo: *“Thầy bảo thật anh em, người giàu có khó vào Nước Trời”* (Mt 19,23). Chúa nói là khó vào chứ không hẳn là không được vào. Bởi vì lúc cơ cực ai cũng cầu mong cơm no áo ấm, nhưng khi cuộc sống đầy đủ lại muốn ăn ngon mặc đẹp, nhà lầu xe hơi, rồi lao mình vào những cuộc ăn chơi truy lạc. Túi tham của con người thì vô đáy, càng giàu người ta càng muốn giàu hơn chẳng bao giờ thấy đủ cả, rồi bị cuốn hút vào vòng xoáy của đồng tiền và sa chước cám dỗ của ma quỷ lúc nào không hay biết. Từ đó, không ít người đã tự kiêu tự mãn cho rằng những thành quả đạt được là do tài năng của ta chứ không phải

Thiên Chúa ban tặng, rồi gạt Ngài ra khỏi đời sống của mình và chìm đắm trong những thú vui trần thế. Hệ lụy tất yếu của nó là luân lý sẽ băng hoại, luân lý sẽ suy đồi vì không có Thiên Chúa thì không có tình yêu.

Tất nhiên, Chúa không ngăn cản ta làm giàu, nhưng phải làm giàu một cách chân chính bằng sức lao động của mình. Phải biết khiêm tốn nhìn nhận những khả năng của mình là do Thiên Chúa ban cho; biết dung hòa đồng tiền một cách hợp lý giữa đời sống vật chất và tâm linh; biết trải lòng mình ra trước những kẻ cơ cực khốn cùng. Đó là điều để ta hướng đến cùng đích của đời mình một khi đã nhắm mắt xuôi tay.

Vì thế, Chúa rất muốn chúng ta nỗ lực làm việc, để nâng cao đời sống vật chất và nhất là biết làm giàu về lòng thương xót, để chia sẻ yêu thương với những người kém may mắn hoặc những kẻ đang lâm vào cảnh cơ cực khốn cùng. Biết làm giàu về lòng vị tha để xóa tan những hận thù chia rẽ và biết làm giàu về lòng bác ái để trái tim ta luôn nở rộ hoa yêu thương.

Nhưng trong nền kinh tế thị trường hiện nay, không ít người giàu có bị lôi cuốn vào vòng xoáy của đam mê trần thế, của tiền tài danh vọng *“không lo tích trữ cho mình những kho tàng trên trời, nơi mối mọt không làm hư nát, nơi trộm cắp không đào ngạch lấy đi được, vì kho tàng của ta ở đâu thì lòng ta ở đó”* (Mt 6,20-21).

Đó là lý do khiến nhiều người giàu sa chước cám dỗ của ma quỷ rồi xa rời Thiên Chúa và để đồng tiền làm chủ đời mình. Vì thế, Chúa đã cảnh tỉnh họ qua lời Thánh Phaolô: *“Chúng ta chẳng mang gì vào trần gian thì cũng chẳng mang gì ra được”*. Vậy nếu có cơm ăn áo mặc, ta hãy lấy thế làm đủ. Còn những kẻ muốn làm giàu thì sa chước cám dỗ, sa vào cạm bẫy và nhiều ước muốn ngu xuẩn độc hại, đó là những thứ làm cho con người chìm đắm trong cảnh hủy diệt tiêu vong. Thật thế, cội rễ sinh ra mọi điều ác là lòng ham muốn tiền bạc. Vì buông theo lòng ham muốn đó, nhiều người đã lạc xa đức

tin và chuốc lấy bao nỗi đôn đau xâu xé (1 Tm 6,7-10).

Chúa cũng khuyên dạy ta đừng quá lo lắng về cuộc sống hiện tại: *“Hãy nhìn hoa huệ mà suy: làm sao chúng không kéo sợi, không dệt vải, thế mà Thầy bảo cho anh em biết: Ngay cả vua Salômôn, dù vinh hoa tột bậc cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy. Vậy nếu hoa cỏ ngoài đồng, nay còn mai đã quẳng vào lò mà Thiên Chúa còn mặc đẹp cho như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin! Phần anh em đừng lo tìm cho có gì để ăn, có gì để uống và đừng băn khoăn. Vì tất cả những thứ đó, dân ngoại trên thế gian vẫn tìm kiếm, nhưng Cha của anh em thừa biết anh em cần những thứ đó. Vậy hãy lo tìm Nước của Người, còn các thứ kia Người sẽ thêm cho”* (Lc 12,27-31).

Vì thế chúng ta hãy tin tưởng vào sự quan phòng của Thiên Chúa và đừng quá lo lắng về cuộc sống ở đời này, mà hãy chuẩn bị thật tốt cho những ngày cuối cùng khi ta nhắm mắt xuôi tay.

TẾT, MÙA CHAY VÀ CHAY TỊNH

Jos. Hoàng Mạnh Hùng

Vạn vật luân chuyển theo tứ thời bát tiết Xuân, Hạ, Thu, Đông. Niên lịch phụng vụ của Giáo hội Công Giáo cũng theo chu kỳ khép kín. Mùa Vọng, mùa Giáng Sinh đã qua đi, mùa Thường niên tiếp nối, chúng ta chuẩn bị bước vào mùa Chay Thánh với thứ Tư lễ Tro.

Theo truyền thống của người Việt, mùa Xuân bắt đầu từ ba ngày Tết. Tết là ngày lễ lớn nhất trong năm. Trong ba ngày Tết, dù giàu hay nghèo, người ta đều tạm ngưng mọi công việc để vui chơi, thăm viếng lẫn nhau. Vì thế, trong tháng Chạp, nhà nhà đều đã chuẩn bị thức ăn cho ngày Tết, không chỉ riêng cho gia đình mà

còn phải nhiều hơn để tiếp đãi khách.

Ngày Tết, đi đến nhà nào cũng được mời ăn, do đó chúng ta hay nói là “ăn Tết” và khi gặp nhau người ta hay hỏi: năm nay ăn Tết lớn không? Có những món ăn mà chỉ ngày Tết mới dùng tới (ngày thường trong năm ít khi ăn) như là bánh chưng, bánh tét, dưa món, thịt đông, củ kiệu, củ hành, v.v.

Nực cười thay! Nêu không, pháo không, xôi bột cũng không, mà tết. Thôi cũng được! Rượu có, nem có, bánh chưng đều có, thừa xuân.

Trần Tế Xương (1870-1907)

Bốn nghìn lần: xuân hạ thu đông vạn vật loanh quanh vòng lẩn quẩn.

Ba ngày tết: xôi dê rượu thịt muôn dân hì hục chén no nê.

Khái Hưng Trần Khánh Dư (1896-1947)

Nói chung, người Việt ta ăn Tết rất “hoành tráng”, rượu thịt ê hề, mọi thứ đầy đủ thậm chí

đur thừa mới gọi là ăn Tết! Nhưng ngày nay, khi đời sống vật chất con người được nâng cao, đã xuất hiện nhiều người ăn chay (ngoài giới tu hành). Dù có chung chữ “ăn” nhưng ăn Tết và ăn chay lại mang ý nghĩa và nét đẹp riêng. Ăn Tết mang niềm vui thỏa mãn cuộc sống hôm nay, còn ăn chay lại mang ý nghĩa tiết độ để hướng đến hạnh phúc mai sau.

Theo từ điển, ăn chay (traị, ăn lạt hay chủ nghĩa ăn chay) là một chế độ ăn uống chỉ gồm những thực phẩm có nguồn gốc từ thực vật, có hoặc không ăn những sản phẩm từ sữa, trứng hoặc mật ong, hoàn toàn không sử dụng các loại thịt (thịt đỏ, thịt gia cầm và hải sản) hoặc kiêng ăn các thực phẩm có được từ quá trình giết mổ.

Theo Phật giáo, ăn chay là không ăn tất cả các sản phẩm từ động vật cũng như một số thực vật trong chi hành (có mùi thơm đặc trưng như hành, hẹ, tỏi, nén và kiệu gọi chung là ngũ vị tân).

Đối với người Công giáo, ăn chay là không ăn hoặc ăn uống ít đi, đạm bạc hơn bình thường.

Tránh việc ăn vặt trong ngày chay và nếu được chỉ nên ăn một bữa no, còn những bữa khác chỉ nên ăn chút ít để bụng còn đói.

Quan trọng hơn là cảm nghiệm được tính cách bấp bênh của sức lực con người. Ý thức mình lệ thuộc Thiên Chúa, lương thực hàng ngày do Thiên Chúa ban với sự cộng tác của con người chứ không phải “bàn tay ta làm nên tất cả, có sức người sỏi đá cũng thành cơm”!

Chay tịnh trong mùa Chay bao gồm “ăn chay” và “kiêng thịt”. Chay tịnh (cùng với việc cầu nguyện và bố thí) là một trong ba hành vi được khuyến làm để biểu lộ lòng ăn năn, sám hối. Thực hành việc chay tịnh là bắt chước Chúa Giêsu “*ăn chay ròng rã bốn mươi đêm ngày*” (Mt 4, 2) và cụ thể hơn: “*Trong những ngày ấy, Người không ăn gì cả*” (Lc 4, 2).

Chúng ta thường chúc tuổi nhau vào những ngày đầu năm. Thêm tuổi là bớt đi thời gian sống, đó là quy luật vô thường bất biến của vạn vật. Hoa nở rồi tàn, Xuân đến rồi đi... Chẳng có gì bền vững với thời gian. Chẳng có gì là vĩnh cửu mà chỉ

là phù vân mong manh sương khói.

Chấm dứt “ba ngày Tết” là chúng ta bắt đầu bước vào mùa Chay với nghi thức xức tro. Khi cúi đầu nhận lãnh những hạt tro, ta không chỉ biểu lộ hành vi sám hối, nhưng còn là dịp để nhìn lại thân phận con người được tạo tác từ tro bụi và sẽ trở về với bụi tro. Một thân phận mỏng giòn, mong manh sớm nở chiều tàn:

Như cỏ đồng trời mọc ban mai,

nở hoa vươn mạnh sớm ngày,

chiều về ủ rũ tàn phai chẳng còn. (Tv 90)

Dù con người là loài thụ tạo cao nhất được Thiên Chúa sáng tạo theo hình ảnh Người, nhưng vẫn là những thụ tạo có giới hạn, là những tội nhân cần sám hối và hoán cải. Lời Chúa trong ngày đầu mùa Chay kêu gọi con người hãy hoán cải và tin vào Tin Mừng.

Thánh Phaolô giải thích làm sao để đáp lại lời kêu gọi làm hòa với Thiên Chúa. Giải hòa không phải chỉ là nỗ lực của con người. Việc chúng ta giải hòa

với Thiên Chúa và với anh em mình chỉ có thể thực hiện được nhờ Lòng Thương Xót và Tình Yêu của Chúa Cha, Đấng đã không tiếc gì Người Con duy nhất của mình...

“Mồng một Tết cha, mồng hai Tết mẹ, mồng ba Tết thầy”. Mùa Xuân là mùa của niềm vui và tình thương yêu. Tình yêu thương đó được biểu lộ qua tình yêu bản thân cùng những người ruột thịt rồi mở rộng ra cho tha nhân (Tết Thầy). Tình yêu thương đó cũng được biểu lộ một cách chân thành và rõ nét qua việc thăm viếng nhau, chúc Tết cho nhau, tặng quà cho nhau và nhất là biết yêu thương, chia sẻ cho người nghèo khổ.

Mục đích truyền thống của mùa Chay là việc chuẩn bị của các tín hữu qua việc chay tịnh, sám hối, ăn năn tội lỗi, cầu nguyện và thực hành bác ái từ thiện. Bác ái trước hết là “*Phải đối xử tốt với nhau, phải có lòng thương xót và biết tha thứ cho nhau, như Thiên Chúa đã tha thứ cho anh em trong Đức Kitô*” (Eph 4,32). Thứ đến không phải ăn chay là tiết giảm chi tiêu rồi cất tiền vào tủ, nhưng là chia sẻ cho người nghèo.

Giáo hội Công giáo là Giáo hội của người nghèo, điều này đã được Đức Thánh cha Phanxicô khẳng định: “Nơi những người nghèo và cùng khổ, chúng ta nhìn thấy khuôn mặt Đức Kitô; khi yêu thương và giúp đỡ người nghèo, chúng ta yêu thương và phục vụ chính Đức Kitô.” (Sứ điệp mùa Chay 2014).

Việc từ thiện vẫn được hiểu thông thường là cho đi, là chia sẻ cho kẻ thiếu thốn. Nhưng nếu hiểu sâu xa hơn theo cái nhìn đạo đức Kitô giáo, thì đó là trả lại cho người nghèo những quyền cơ bản về cái ăn, cái mặc và nơi ở xứng đáng mà lẽ ra họ được hưởng. Bao lâu thế giới còn có người nghèo đói là ta còn mắc nợ họ. Làm việc bác ái từ thiện là một cách thức trả nợ nhân sinh ngoài việc tích công góp đức.

Mùa Xuân lại về với những hạt nắng ấm áp, xua tan chút se lạnh của buổi Đông tàn. Gió Xuân lay nhẹ những cành mai, cành đào rực thắm. Chim líu lo hót, bướm lượn cánh vờn hoa,

làm cho lòng người tạm quên đi những lắng lo, muộn phiền thường ngày. Hãy tận hưởng hương vị của những ngày Tết và bước vào mùa Chay như trở về với mùa Xuân của tâm hồn. Canh tân đời sống thiêng liêng, ra sức làm những việc cần thiết để được giao hòa và hiệp thông với Chúa.

Năm nào ta cũng đón Tết, ăn Tết, vui Tết nhưng dường như tâm hồn của chúng ta vẫn còn Đông giá, vẫn còn khô khan, chưa đậm chồi nảy lộc. Hãy để cho hơi thở đầy lòng thương xót của Thiên Chúa là Chúa Xuân vĩnh cửu sưởi ấm tâm hồn mình qua bí tích Giao hòa, tha thứ và làm hòa với nhau. Hãy để cho lòng thương xót dẫn đưa chúng ta đến với những con người nghèo khổ, bệnh tật, những người bị gạt ra bên lề xã hội và những ai đang đau khổ về tinh thần cũng như thể xác. Như thế, mùa Xuân yêu thương hôm nay sẽ dệt nên mùa Xuân hạnh phúc mai sau trên Thiên đàng trường Xuân bất diệt.

KÍNH NHỚ TỔ TIÊN

Raphael Trung
Xứ đoàn Võ Đông

*Đi đâu cũng nhớ quê nhà
Vui xuân đoàn tụ nhớ bà, nhớ ông
Nhớ ơn tiền tổ có công
Nuôi con dưỡng cháu mênh mông đất trời
Nay ta khôn lớn nên người
Cùng nhau chúc tết ngàn lời nhớ ơn
Ông bà ao ước nào hơn
Cháu con sưởi ấm cô đơn không còn
Mùi điều răn Chúa vàng son
Điều răn thức bổn chúng con ghi lòng
Dâng lên các cụ chờ mong
Đền ơn đáp nghĩa chung lòng tri ân
Hôm nay con cháu người thân
Hợp dâng Thánh lễ trước sân nghinh đài
Cộng đồng khẩn nguyện van nài
Xin cho tiên tổ các ngài bình sinh
Hương trầm vái trước Thánh Linh
Hoa lòng dâng kính lời kính nguyện cầu
Dù cho mưa nắng dãi dầu
Người người vẫn nhớ lời cầu quê hương
Cầu xin giáo cũng như lương
Sống tình huynh đệ yêu thương chân tình
Cầu xin thế giới hòa bình
Không còn dịch bệnh chiến chinh lan tràn
Da đen, da trắng, da vàng
Bắt tay xây dựng một hành tinh xanh.*

Lòng tri ân với người làm việc “không tên”

Jos. Trần Văn Tuệ
xứ đoàn Lạc Quang

Vào ngày cuối năm, tôi nghe được câu chuyện hay hay mà cha xứ kể vào giờ chia sẻ Tin mừng trong Thánh lễ. Nay xin kể lại cho gia đình mình nghe xem có thấm ý không nha?

Có 1 gia đình kia gồm cha mẹ sống cùng bốn người con. Ông chồng và bốn đứa con ngày ngày đều ra ngoài làm việc kiếm tiền để nuôi sống gia đình. Chiều về tới nhà ai nấy đều thấy hạnh phúc và thỏa lòng với những sự gọn gàng, thơm mát, sạch sẽ, cùng những bữa cơm tuy đơn sơ thanh đạm nhưng rất ngon miệng, làm ai cũng hài lòng. Sau khi

dùng bữa xong, ai nấy có thói quen là tìm chỗ riêng để nghỉ ngơi nơi tầng lầu trên cao... Chỉ còn lại thủ bà mẹ rửa chén bát dưới nhà bếp... Thử hỏi người mẹ này có thấy mùi lòng không? Chắc chắn là có chứ các bạn nhỉ! Bà nghĩ trong tâm ý rằng, dường như chẳng có ai để ý đến những công việc không tên của mình và họ luôn cho công việc của họ là quan trọng, còn công việc ‘tầm thường’ như thế này chả ai thèm phụ giúp một tay!!! Bà mẹ nghĩ vậy không phải vì ghen tương, so đo hay nặng nề, nhưng bà chỉ ước mong có sự góp sức hay hiện diện bên bà khi làm những việc bé nhỏ này, để vui đi trống vắng...

Năm tháng nhẹ nhàng trôi qua. Rồi vào một hôm, bà không làm gì cả. Bà để ngôi nhà bình thản, không quét dọn, không chuẩn bị cơm nước. Khi chồng con về tới

nhà, không có ai ra đón chào hay mỉm cười như mọi ngày. Khi bước chân vào nhà thì họ nhận ra nhà cửa sao lộn xộn và dơ bẩn, hôi hám quá. Cơm nước thì chưa sẵn sàng chi cả. Ai cũng tỏ lộ vẻ âu lo như tự hỏi “Mẹ đâu rồi?”. Họ lòng xục đi tìm mẹ khắp nhà, nhưng thành linh bà xuất hiện với sự điềm tĩnh và nói một câu rất khó hiểu: “Thiên Chúa cũng vậy...” Ngài làm những việc không tên cho từng người chúng ta, nhưng có lần nào ta biết cảm ơn Ngài không? Ngài lâu lâu cũng trốn bỏ ta một mình như hôm nay vậy. Ngài ban cho ta ánh sáng, không khí

trong lành để ta sống còn, nước ngon ngọt để ta tồn tại... Nhưng có lúc nào ta biết cảm tạ Ngài chưa? Hay ta chỉ biết xin ơn này ơn nọ để thỏa lòng ước vọng của riêng mình?!! Trong những ngày này, con virus Corona nó đang hoành hành dữ dội, hình như Thiên Chúa muốn ẩn trốn đi, để Ngài cho con người bỏ ngay tính kiêu căng vô hạn của “con người”, như khi sống hạnh phúc trong vườn địa đàng chẳng thèm quan tâm đến lời Ngài căn dặn, mà lại dễ dàng nhẹ dạ nghe theo lời ‘dụ dỗ’ ngon ngọt của con rắn quỷ quyệt Satan.

THÔNG BÁO

Năm nay, Tết Nguyên Đán Tân Sửu vào ngày thứ Sáu, 12.02.2020. Rất mong quý cộng tác viên gửi bài tháng **03.2021**, với những **sinh hoạt của xứ đoàn trong dịp Tết trước ngày 20.02.2021**. Vì thế, báo tháng 03.2021 sẽ được **phát hành vào cuối tháng 02.2021**.

BBT chân thành cảm ơn.

CHĂN TRÂU

BCT

*“Ai bảo chăn trâu là khổ, chăn trâu sướng lắm chứ,
Ngồi mình trâu, phất ngọn cờ lau, và miệng hát nghêu ngao...”*

(Trích lời bài hát “Em bé quê” của Phạm Duy)

Đón Xuân mới về, mừng Tết Tân Sửu, xin kể câu chuyện vui vui nhưng có thật, đề cập tới bầy trâu đen rất cần cù, siêng năng ở vùng quê thuộc một giáo xứ nhỏ thân yêu.

Vào một bữa nọ, sau cả ngày chăn dắt đàn trâu cho nó gặm cỏ no nê phía bìa rừng, khi hoàng hôn gần buông xuống lúc chiều về, Tí và Tèo lừa đàn trâu từ từ ra lối mòn để kiểm tra, đếm lại từng con trâu xem có đủ hai mươi con chăn không. Đó là số trâu nhận chăn thuê cho những già làng, họ mượn hai thiếu niên bằng tuổi nhau, con nhà nghèo này chăn giữ hằng ngày và trả công bằng lúa gạo, để tía má nó nuôi mấy đứa em ở nhà. Vì là anh trai lớn trong

nhà nên vừa học xong lớp Năm, thì hai đứa thuộc hai gia đình này đều phải thôi học, nhường lại cho đám em nhỏ tiến lên! Nó chấp nhận hy sinh đi làm công việc mục đồng, để kiếm cơm gạo phụ tía má nuôi lũ em còn thơ bé.

Có tiếng thằng Tèo la oai oái:

- Tí ơi! Tí ơi! Cậu đếm kỹ bầy trâu lại coi đúng không? Sao tớ đếm hoài mà chỉ ra có mười chín con à nè.

Thằng Tí chạy tới chạy lui, nó lấy cái roi tre dài đi lùa gom lại những chú trâu đen còn rải rác quanh đó. Khi nhìn kỹ không thấy con nào ngoài bầy nữa, thì hai đứa giơ que tre đếm tới đếm lui, đếm hoài vẫn chỉ ra con số 19. Tí và Tèo bắt đầu thấy sợ hãi và phân công nhau quay lại phía bìa rừng tìm kiếm. Kiếm mãi tới khi trời bắt đầu nhá nhem tối vẫn không thấy chú trâu lạc đâu mất tiêu rồi. Hai đứa lo lắng không dám lùa đàn trâu về làng. Một hồi có bóng hai ông trong làng chạy lên bìa rừng tìm hai đứa nó, khi tới gần họ dồn dập hỏi:

- Sao giờ này tụi bay còn chưa lùa trâu về hả !?

Tí Tèo run rẩy nói:

- Mất một con trâu rồi tía ơi! Tụi con kiếm mãi không ra, làm sao bây giờ? Tiền đâu mà đền cho chủ đây hả tía!?

Ông nọ lên tiếng:

- Thôi cứ lùa trâu về lẹ lên, để tao chạy vào khu nhà thờ Chúa xin khẩn, nhờ ông bà trùm xứ đánh trống cho dân làng tụi tới đọc kinh cầu nguyện là con trâu sẽ biết lối mò về chuồng à.

Đúng như ông ta nói, vì ở đây giáo dân vùng quê họ rất mạnh lòng tin vào quyền năng Chúa và Đức Mẹ, cùng ông Thánh Antôn luôn cầu bầu giúp người mất của sẽ tìm thấy. Chỉ hơn hai giờ đồng hồ, sau khi mọi người quỳ gối cùng nhau cầu nguyện xin ơn trong nhà thờ xứ đạo nhỏ, thì bỗng nghe tiếng thằng Tèo vui vẻ vừa chạy tới vừa nói to:

- Tạ ơn Chúa, chú trâu đen vừa về tới chuồng rồi nè. Xin cảm ơn tất cả ông bà, cô bác nhiều thật là nhiều luôn.

Mọi người đồng thanh hát bài Thánh ca “Cảm tạ hồng ân Chúa...”, rồi họ ra ngoài nhà thờ ồn ào cất lời: “Nhờ ông Thánh Antôn cầu bầu cùng Chúa Mẹ, nên mấy lần làng mình bị mất trâu, mà rồi sau nó vẫn nhớ lối mò về chuồng nhà, thật quá linh thiêng. Hồi năm trước có con trâu thì bị mắc kẹt trong bụi rừng rậm cả đêm, nhưng qua ngày sau, hai chú mục đồng cũng đánh hơi được mà tìm ra nó. Thiệt là tuyệt vời. Mọi người vỗ tay cười cười, nói nói thật rôm rả cả một góc sân nhà thờ. Mấy già làng đi lại gần hai đứa Tí, Tèo và giơ tay xoa đầu khen:

- Giỏi lắm! Ráng ngoan ngoãn siêng năng để được Chúa và mọi người luôn thương hoài tụi con nha nhóc.

Tí, Tèo cứ rúc rích cười, rồi khoanh tay trước ngực, nói lời cảm ơn các ông bà cô chú.

Khi vào vụ mùa, những nhà có trâu đều đưa nó về buổi sáng để dắt trâu ra ruộng cày bừa làm đất ruộng, chuẩn bị cấy lúa trồng cà..., tới trưa họ lại giao trâu cho hai chú mục đồng dắt đi qua bìa rừng gặm cỏ, nhờ vậy mà đám trâu trong làng luôn khỏe mạnh, dai sức, để kéo cày và cả kéo xe gỗ to bốn bánh, chở người, chở hàng hóa, lúa gạo...

Chiều chiều khi nắng dịu xuống và khí trời man mát, Tí và Tèo lại cùng nhau mỗi đứa cầm một ống sáo trúc tre, hai đứa leo lên ngòi cưỡi trên lưng hai nghé hiền lành. Nó đã gặm no cỏ xanh nên thông thả cống chủ đi dạo, để nghe tiếng sáo vi vu thổi thật thi vị trong gió chiều mơn man. Tí Tèo lại đồng thanh cất giọng hát trong veo veo:

*“Ai bảo chăn trâu là khổ, chăn trâu sướng lắm chứ,
Ngồi mình trâu, phất ngọn cờ lau, và miện hát nghêu ngao...”*

CHUNG SỐNG HẠNH PHÚC

Giuse Nguyễn Văn Quýnh

Có một cặp vợ chồng kết hôn đã được 60 năm. Họ chia sẻ với nhau mọi thứ. Họ nói cho nhau biết mọi sự. Không ai giữ một bí mật nào, ngoại trừ một điều. Đó là một chiếc hộp mà người vợ để trên nóc tủ quần áo. Người vợ nói với chồng, đừng hỏi gì về cái hộp đó, cũng đừng bao giờ mở nó ra.

Một ngày kia, người vợ bị đau nặng. Bác sĩ nói bà khó qua khỏi. Lúc đó, người chồng mới nhớ đến cái hộp, ông đem nó đến bên vợ. Khi mở cái hộp ra, ông thấy có hai cái khăn thô và 25 triệu đồng. Người vợ giải thích:

- Khi chúng ta lấy nhau, bà ngoại đã nói rằng: *"Bí quyết của một cuộc hôn nhân hạnh phúc là không bao giờ cãi*

nhau”. Bà khuyên tôi khi nào tức giận ông chuyện gì, thì hãy giữ im lặng và thêu một cái khăn tay.

Người chồng nghe vậy rất xúc động và bật khóc. Ông thấy trong hộp chỉ có hai cái khăn, nghĩa là trong từng ấy năm chung sống, vợ ông chỉ giận ông có hai lần mà thôi!

Ông cảm thấy hạnh phúc và mãn nguyện. Sau đó, ông tiếp tục hỏi vợ:

- Nhưng còn số tiền đó ở đâu ra?

Bà vợ thều thào trả lời:

- À, đó là số tiền tôi kiếm được nhờ bán những chiếc khăn thêu!

Thật bất ngờ phải không anh chị? Sở dĩ hai vợ chồng chung sống hạnh phúc với nhau được mấy chục năm là vì bà vợ đã nhẫn nhịn chồng mình. Không hề cãi cọ, gây gổ, bất hòa; trái lại, luôn chịu đựng và tha thứ: *“Một sự nhịn là chín sự lành”*. Muốn chung sống hạnh phúc, anh chị cũng nên ghi nhớ 5 điểm sau đây:

1. Hãy yêu thương kính trọng nhau

Ông cha ta có câu: *“Tương kính như tân”*, nghĩa là vợ chồng kính trọng nhau như khách quý. Thế nhưng, chỉ sau một thời gian ngắn chung sống, người ta đã chán ngán nhau và coi thường nhau. Thật vậy, nếu không biết nuôi dưỡng tình yêu thì tình nghĩa vợ chồng dễ dàng phai nhạt theo thời gian. Thêm vào đó, bao nhiêu khó khăn và mâu thuẫn trong cuộc sống chung đã khiến cho gia đình trở thành chiến trường, đúng như câu danh ngôn: *“Hôn nhân là một chiến trường chứ không phải là một luống hồng”*. Vì thế, để giữ mãi tình yêu nồng ấm suốt ban đầu, anh chị hãy bảo vệ và nuôi dưỡng tình yêu bằng cách hòa nhã, lắng nghe và kính trọng nhau. Thật vậy, tác giả Elijah Fenton đã viết: *“Nền tảng của tình yêu vợ chồng là yêu thương và kính trọng nhau”*.

2. Hãy thực sự quan tâm đến nhau

Đứng trước tình yêu chân chính, người ta có thể làm tất cả vì nhau và cho nhau. Đó là sự quan tâm trong đời sống vợ chồng. Nhờ đó, cuộc hôn nhân

mới bền vững và hạnh phúc. Quan tâm không chỉ lúc bình an vô sự mà cả khi khó khăn hoạn nạn. Quan tâm không chỉ những việc lớn lao mà ngay cả những việc nhỏ bé. Quan tâm không chỉ lúc ban đầu mặn nồng mà còn trải dài suốt cuộc sống chung gian khổ. Quan tâm chính là chăm sóc và nâng đỡ nhau cách tận tình và chu đáo. Đôi khi chỉ một công việc nhỏ thôi cũng đủ hâm nóng một tình yêu lớn - rất mong manh và dễ vỡ. Nói về sự quan tâm vợ chồng, có ý kiến cho rằng: *“Sẽ bớt đi những cuộc chia tay nếu quý bà biết chăm sóc chồng con hơn là sắm soi các món đồ hạ giá ở siêu thị”*.

3. Hãy cùng làm việc với nhau

Tác giả James Thurber - một nhà văn hài hước nổi tiếng người Mỹ - đã nói: *“Trong hôn nhân, gặp nhau là bước đầu, sống chung với nhau là bước kế tiếp, làm việc chung với nhau mới làm nên một gia đình êm ấm”*. Bởi lẽ, khi vợ chồng về chung sống, tình yêu sẽ phai nhạt dần theo năm tháng. Chính vì thế, vợ chồng cùng làm việc chung với nhau

thì tốt hơn, bởi cuộc sống gia đình có nhiều vấn đề phải giải quyết và đối phó. Nếu anh chị cùng hiệp lực, đồng tâm nhất trí, nắm tay nhau thực hiện thì việc gì cũng xong. Đúng như câu ông cha ta đã nói: *“Thuận vợ thuận chồng, tát bể Đông cũng cạn”*.

4. Hãy tìm ra ưu điểm của nhau

Tục ngữ Pháp có câu: *“Con người là làm lỗi”*. Ông cha ta cũng nói: *“Nhân vô thập toàn”*. Nếu chúng ta chỉ sẫm soi vào những khuyết điểm của người bạn đời, có khi *“chuyện bé lại xé ra to”*, thì không sớm cũng muộn, sẽ rơi vào cảnh *“đường ai nấy đi”*. Chính vì thế, vợ chồng cố gắng nhìn vào những ưu điểm của nhau, để che lấp đi những khuyết điểm; nhờ đó, giúp nhau phát huy điểm mạnh và giảm bớt điểm yếu. Một lời khen tặng nhau khi vợ hoặc chồng làm được một điều gì đó sẽ khiến cho tình cảm vợ chồng trở nên ấm áp lạ lùng. Nhất là, lời khen tặng và khích lệ ấy lại xuất phát từ miệng của chị. Bởi lẽ, có câu danh ngôn này: *“Sau lưng sự thành công của người đàn ông bao*

giờ cũng có bóng dáng của người phụ nữ”.

5. Hãy cùng nhau vượt qua thử thách

Ông bà ta có câu: *“Lập gia đình là đi gánh vác”*. Mà gánh vác là phải khổ cực rồi! Danh ngôn cũng có câu: *“Yêu tức là ký kết với đau khổ”* (Mme de Cohin). Bước vào đời sống hôn nhân là sẵn sàng đối phó với biến đời sóng gió. Bởi vì, *“Đám cưới nào cũng hạnh phúc cả, chỉ có cuộc sống chung sau đó là có nhiều rắc rối”* (Raymond Hull). Thật vậy, bản chất của tình yêu không phải là đau khổ. Nhưng đau khổ là cách để duy trì, thể hiện và phát triển tình yêu. Ca dao Việt Nam có câu:

*“Yêu nhau mấy núi cũng trèo
Mấy sông cũng lội mấy đèo
cũng qua”*.

hay

*“Yêu nhau trăm sự chẳng nề
Một trăm chỗ lệch cũng kê cho
bằng”*.

Mặc dù biết yêu là khổ, nhưng thà rằng đau khổ mà có tình yêu, còn hơn là mất tình

yêu. Thế nên, đau khổ chính là gia vị của tình yêu, nhờ nó mà tình yêu có ý nghĩa. Đó là hy sinh vì người yêu, dâng hiến cho người yêu, và hòa hợp với người yêu.

Tóm lại, để chung sống hạnh phúc, anh chị cần yêu thương kính trọng nhau, quan tâm chăm sóc nhau, cùng làm việc chung với nhau, tìm ra ưu điểm của nhau, và cùng nhau vượt qua thử thách. Thật vậy, trong đời sống vợ chồng, anh chị phải đối phó với đủ mọi khó khăn, thử thách: tiền bạc, công việc, nhà cửa, nuôi dưỡng và giáo dục con cái... Tuy nhiên, hãy xác tín rằng: *“Hôn nhân là một chiến trường chứ không phải là một luống hờng”*. Người chiến thắng là người kiên trì chiến đấu đến cùng.

Nguyện chúc cho cuộc sống của gia đình anh chị luôn có niềm vui và hạnh phúc trong khi quan tâm chăm sóc lẫn nhau. Đó là phần thưởng Chúa dành cho anh chị ở đời này, cũng là dấu chứng anh chị sẽ được vui hưởng hạnh phúc Thiên Đàng mai sau.

GIẤY CHỨNG NHẬN... NGƯỜI

BCT sưu tầm

Trên đoàn tàu, cô soát vé hết sức xinh đẹp cứ nhìn chăm chăm vào người đàn ông lớn tuổi, ánh chùng đi làm thuê, hạch sách: Vé tàu!

Người đàn ông lớn tuổi lục khắp người từ trên xuống dưới một thôi một hồi, cuối cùng tìm thấy vé, nhưng cứ cầm trong tay không muốn chìa ra.

Cô soát vé liếc nhìn vào tay anh, cười trách móc:

- Đây là vé trẻ em.

Người đàn ông đứng tuổi đỏ mặt, nhỏ nhẹ đáp:

- Vé trẻ em chẳng phải ngang giá vé người tàn tật hay sao?

Giá vé trẻ em và người tàn tật đều bằng một nửa vé, đương

nhiên cô soát vé biết. Cô nhìn kỹ người đàn ông một lúc rồi hỏi:

- Anh là người tàn tật?

- Vâng, tôi là người tàn tật.

- Vậy anh cho tôi xem giấy chứng nhận tàn tật.

Người đàn ông tỏ ra căng thẳng. Anh đáp:

-Tôi... không có giấy tờ. Khi mua vé cô bán vé bảo tôi đưa giấy chứng nhận tàn tật, không biết làm thế nào, tôi đã mua vé trẻ em

Cô soát vé cười gằn:

- Không có giấy chứng nhận tàn tật, làm sao chứng minh được anh là người tàn tật?

Người đàn ông đứng tuổi im lặng, khe khẽ tháo giày, rồi vén ống quần lên. Anh chỉ còn một nửa bàn chân.

Cô soát vé liếc nhìn, bảo:

- Tôi cần xem chứng từ, tức là quyển sổ có in mấy chữ "Giấy chứng nhận tàn tật", có đóng con dấu bằng thép của Hội người tàn tật!

Người đàn ông đứng tuổi có khuôn mặt quả dưa đắng, giải thích:

- Tôi không có hộ khẩu của địa phương, người ta không cấp sổ tàn tật cho tôi. Hơn nữa, tôi làm việc trên công trường của tư nhân. Sau khi xảy ra sự cố ông chủ bỏ chạy, tôi cũng không có tiền đến bệnh viện giám định...

Trưởng tàu nghe tin, đến hỏi tình hình.

Người đàn ông đứng tuổi một lần nữa trình bày với trưởng tàu, mình là người tàn tật, đã mua một chiếc vé có giá trị bằng vé của người tàn tật...

Trưởng tàu cũng hỏi:

- Giấy chứng nhận tàn tật của anh đâu?

Người đàn ông đứng tuổi trả lời anh không có giấy chứng nhận tàn tật. Sau đó anh cho Trưởng tàu xem nửa bàn chân của mình.

Trưởng tàu ngay đến nhìn cũng không thèm nhìn, cứ nhất quyết nói:

- Chúng tôi chỉ xem giấy chứng nhận, không xem người. Có giấy chứng nhận tàn tật chính là người tàn tật! Có giấy chứng nhận tàn tật mới được hưởng chế độ ưu đãi vé người tàn tật. Anh mau mau mua vé bổ sung.

Người đứng tuổi bồng thần thờ. Anh lục khắp lượt các túi trên người và hành lý, chỉ có bốn đồng, hoàn toàn không đủ mua vé bổ sung. Anh nhăn nhó và nói với trưởng tàu như khóc:

- Sau khi bàn chân tôi bị máy cán đứt một nửa, không bao giờ còn đi làm được nữa. Không có tiền, ngay đến về quê cũng không về nổi. Nửa vé này cũng do bà con đồng hương góp mỗi người một ít để mua giùm, xin ông mở lượng hải hà, giơ cao đánh khẽ, nương bàn tay cao quý, tha cho tôi.

Trưởng tàu nói kiên quyết:

- Không được.

Thừa dịp, cô soát vé nói với Trưởng tàu:

- Bắt anh ta lên đầu tàu xúc than, coi như làm lao động nghĩa vụ.

Nghĩ một lát, trưởng tàu đồng ý:

- Cũng được.

Một vị lão thành ngồi đối diện với người đàn ông đứng tuổi tỏ ra chướng tai gai mắt, đứng phắt lên nhìn chằm chằm vào mắt vị trưởng tàu, hỏi:

- Anh có phải đàn ông không?

Vị trưởng tàu không hiểu, hỏi lại:

- Chuyện này có liên quan gì đến tôi có là đàn ông hay không?

- Anh hãy trả lời tôi, anh có phải đàn ông hay không?

- Đương nhiên tôi là đàn ông!

- Anh dùng cái gì để chứng minh anh là đàn ông? Anh đưa giấy chứng nhận đàn ông của mình cho mọi người xem xem?

Mọi người chung quanh cười rộ lên.

Thừ người ra một lát, vị trưởng tàu nói:

- Một người đàn ông to lớn như tôi đang đứng đây, lẽ nào lại là đàn ông giả?

Vị lão thành lắc lắc đầu, nói:

- Tôi cũng giống anh chị, chỉ xem chứng từ, không xem người, có giấy chứng nhận đàn ông sẽ là đàn ông. Không có giấy chứng nhận đàn ông không phải đàn ông.

Vị trưởng tàu tịt ngóp, ngay một lúc không biết ứng phó ra sao.

Cô soát vé đứng ra giải vây cho Trưởng tàu. Cô nói với vị lão thành:

- Tôi không phải đàn ông, có chuyện gì ông cứ nói với tôi.

Vị lão thành chỉ vào mặt chị ta, nói thẳng thừng:

- Cô hoàn toàn không phải người!

- Cô soát vé bồng nổi cơn tam bành, nói the thé:

- Ông ăn nói sạch sẽ một chút. Tôi không là người thì là gì?

Vị lão thành vẫn bình tĩnh, cười ranh mãnh, ông nói:

Cô là người ư? Cô đưa giấy chứng nhận "người" của cô ra xem nào...

Mọi hành khách chung quanh lại cười ầm lên một lần nữa.

Chỉ có một người không cười.

.....

Sống ở trên đời cần phải có một tấm lòng, đó là lòng yêu thương, lòng hiểu biết, sự vị tha...

Tôi có một người bạn tuyệt vời. Tôi bắt bản thân phải vui tươi với Thiên Chúa khi tôi không vui tươi được với chính mình.

(Chân phúc Miguel tu sĩ)

Những cụm từ mà bạn không nên nói với con mình về Chúa Giêsu

Chuyên ngữ: Phêrô Phạm Văn Trung

WHĐ (18.11.2020) – Chúng ta nói những từ ấy mà không suy nghĩ, nhưng đôi khi những gì chúng ta nói có thể đẩy con em của chúng ta dần dần xa Chúa.

Cô bé Anna đã nói trong cuốn sách *Mister God, This Is Anna*, (*Thưa Ông Chúa, cháu là Anna đây*) chúng ta có thể đặt Chúa vào những chiếc hộp nhỏ. Chúng ta thường giới thiệu cho trẻ em về một vị Chúa “hữu ích”, chẳng hạn như một người phát thưởng, một người làm phép lạ, một người giải thích được mọi chuyện, hoặc thậm chí là một ông ba bị (ông kẹ). Những cụm từ như vậy có thể ảnh hưởng đến con cái chúng ta mãi mãi. Dưới đây là một vài ví dụ về các câu cần tránh sử dụng.

1. Tránh thường gọi Chúa Giêsu là “bé nhỏ”

Thực ra không sai khi nói về “Chúa Giêsu bé nhỏ” vì Chúa Giêsu đã được làm người và trước tiên, một cách tự nhiên, là một đứa trẻ nhỏ. Tuy nhiên, không phải là một ý kiến hay khi thường gọi Ngài

như vậy bởi vì đối với đứa trẻ, Chúa Giêsu sẽ chỉ là “Chúa Giêsu bé nhỏ”, Hài nhi Giêsu trong cảnh Chúa giáng sinh, hoặc ngôi nhà ở Nazareth. Ngài sẽ trở thành “Chúa Giêsu bé nhỏ cho trẻ em”, bị bỏ lại trong bảo tàng của những món đồ chơi trẻ con và ký ức tuổi thơ. “Chúng ta không học được bất cứ điều gì trong thời thơ ấu mà sau này khi lớn lên chúng ta phải quên nó đi.”

2. “Chúa Giêsu không yêu con khi con hành động như vậy”

Nên cấm tuyệt đối công thức này vì nó hoàn toàn sai sự thật. Chúa Giêsu yêu thương vô hạn mỗi người chúng ta, ngay cả khi chúng ta là tội nhân tồi tệ nhất. **Một đứa trẻ nghe điều này sẽ lớn lên với nỗi sợ hãi mất đi tình yêu thương của Thiên Chúa và sẽ tin chắc rằng tình yêu này mình phải tự kiếm lấy**, rằng Thiên Chúa không yêu thương tội nhân. Những gì cha mẹ nói trong những năm đầu tiên có tác động đến mức đứa trẻ, khi trưởng thành, sẽ được ghi dấu bằng hình ảnh rằng Thiên Chúa yêu thương chúng ta chỉ khi chúng ta cư xử đúng mực.

Tương tự, chúng ta đừng bao giờ nói: “Tôi không thích những cô bé nói dối (hoặc tôi không thích những cậu bé luôn kêu la và hét lác),” như một cách nói ngắn gọn rằng chúng ta không thích việc chúng nói dối. Nhưng điều mà đứa trẻ hiểu lại là chúng ta không thích chúng khi chúng nói dối. Điều này có vẻ chỉ là một điều gì đó nhỏ nhỏ xét theo một cách hiểu nào đó, nhưng giáo dục được tạo nên từ những điều nhỏ nhất, và trong trường hợp này, chúng ta phải nhớ rằng cách chúng ta yêu thương con cái, cách chúng ta cho chúng thấy tình yêu của mình, sẽ giúp chúng nhận thức và sống tình yêu của Thiên Chúa.

3. “Chúa đang phạt con”

Mặc dù đúng là đau khổ là hậu quả của tội lỗi, nhưng việc coi đau khổ hoặc thất bại là hình phạt trực tiếp của một tội cụ thể là sai lầm và nguy hiểm. Hãy nhớ cách Chúa Giêsu trả lời các môn đệ của Ngài, khi họ hỏi Ngài về một người mù: “*Các môn đệ hỏi Người: “Thưa Thầy, ai đã phạm tội khiến người này sinh ra đã bị mù, anh ta hay cha mẹ anh ta?” Đức Giêsu trả lời: “Không phải anh ta, cũng chẳng phải cha mẹ anh ta đã phạm tội. Nhưng sở dĩ như thế là để thiên hạ nhìn*

thấy công trình của Thiên Chúa được tỏ hiện nơi anh.” (Gioan 9: 2-3). Nếu, khi một đứa trẻ bị tổn thương khi không vâng lời, nó nghe nói rằng đó là hình phạt từ Thiên Chúa, nó sẽ nghĩ rằng đau khổ là việc luôn luôn “đích đáng” và ngược lại, nó nghĩ rằng hạnh phúc hoặc ý tưởng mà nó có về hạnh phúc (sức khỏe, may mắn, không có đau khổ, vui sướng) luôn là một dấu hiệu của lối sống đẹp lòng Thiên Chúa.

4. “Chúa Giêsu không vui, con làm tổn thương Ngài”

Không rõ ràng: câu nói này vừa đúng lại vừa sai cùng một lúc. Claire, với vẻ ngoài của một đứa trẻ 10 tuổi, nhận xét: “Chúa Giêsu không thể buồn vì ngài hạnh phúc mãi mãi trên Thiên đàng!” Hợp lý. Tuy nhiên, chúng ta có thể chỉ ra cho Claire thấy rằng chính tội lỗi của cháu ấy, tội lỗi cháu phạm hôm nay, đã đóng đinh Chúa Giêsu. Chúa Giêsu đã phải chịu đựng trước tất cả tội lỗi của mọi người trong quá khứ, hiện tại và tương lai. Ngay cả đó chỉ là tội lỗi của cháu mà thôi, thì Chúa Giêsu vẫn sẽ ban mạng sống của Ngài. Vì vậy, nói rằng tội lỗi của chúng ta làm cho Chúa Giêsu đau khổ là không sai. **Nhưng chúng ta phải cảnh giác: những gì quan trọng không phải là những gì chúng ta định nói, mà là những gì đứa trẻ nhận thức và hiểu được.** Đứa trẻ có thể nghĩ rằng hạnh phúc của Chúa Giêsu phụ thuộc vào đứa trẻ, vào hành vi tốt hay xấu của đứa trẻ đó, điều này là sai. Trong thực tế, không phải hạnh phúc của Chúa Giêsu bị phá hủy bởi tội lỗi mà là hạnh phúc của tội nhân bị hủy hoại. Tương tự như vậy, phẩm chất của tình yêu thương của Chúa Giêsu dành cho chúng ta không phụ thuộc vào sự đáp lại của chúng ta. Thiên Chúa yêu chúng ta một cách tự do, hoàn toàn và vô điều kiện. Đó là tình yêu thương mà chúng ta cần phải rao truyền, lặp đi lặp lại, cho con cái của chúng ta.

Nguồn: aleteia.org

Tác giả: [Edifa](#)

Bài học làm người

Vô Thường

Câu chuyện trong bệnh viện và những bài học làm người ...

0 giờ

Một người đàn ông đến cấp cứu vì đau quặn bụng. Khi mình đến khám, ông ta cứ luôn miệng nói: Tôi quen anh giám đốc A. Tôi có làm ăn với chị trưởng phòng B. Có lẽ do ông ta nghĩ rằng, khi nói ra những mối quan hệ ấy, mình sẽ làm việc chu đáo hơn. Mình đã đáp lời rằng:

- Anh có thể thôi nói tên và chức vụ của người khác. Anh hãy nói về chính anh đi, tên, chức vụ và bệnh của anh.

Ông ta trở mắt ra nhìn mình, phải mất vài phút sau ông ta mới có thể bắt đầu khai bệnh.

Trong cuộc sống hằng ngày, chúng ta cũng hay như vậy, bạn nhỉ? Cứ vỗ ngực tự hào chứng tỏ với nhau rằng: tôi là con ông D, cháu bà C, tôi quen biết ông E và có mối quan hệ thân thiết với bà F, thay vì chúng ta nói về chính mình.

Nhưng một người trưởng thành thật sự lại là người luôn tự đứng vững trên đôi chân mình, can đảm chịu trách nhiệm về cuộc sống của mình, không dựa vào ai cả, không đổ thừa ai cả.

0 giờ 30 phút

Một người phụ nữ 70 tuổi, được đưa đến phòng cấp cứu trong tình trạng suy kiệt nặng, da xanh niêm nhạt, thở gấp cá, toàn thân khai mùi phân dãi. Khi mình xử trí cấp cứu xong, mình hỏi hai người con gái ăn bận rất bảnh bao và thơm tho: Bệnh nhân bị bệnh gì trước đây, điều trị ở đâu, và diễn tiến nặng bao lâu rồi?

Mình đã ngỡ ngàng khi nhận được một câu trả lời: Bệnh tim mạch và u hạch gì đó không rõ, mẹ tôi đã khó thở cả tháng nay rồi, nhưng tôi nghĩ không sao nên không đưa đi khám bệnh.

- Hai chị là con ruột?

- Ừ con ruột.

Mình im lặng thở dài khi kết quả xét nghiệm và MSCT trả về là bệnh Lymphoma ác tính di căn não, di căn phổi, đái tháo đường, suy thận... Làm sao mà cứu chữa? Mẹ thì chỉ có một trên đời.

Tuần trước mình có đi dự đám tang của một bệnh nhân rất thân. Và đã chứng kiến những giọt nước mắt ăn năn của người con út.

- Bác sĩ biết sao không, cả bốn tháng nay tôi chưa gặp mẹ, dù nhà tôi và nhà mẹ cách có vài bước chân. Ai ngờ trưa hôm thứ 7, nhận điện thoại báo mẹ đã mất rồi... Giá như tôi...

Thật, càng lớn tuổi, mình càng sợ trực cấp cứu. Không phải vì sức khỏe, vì chuyên môn hay vì áp lực phải tiếp xúc phơi nhiễm với những bệnh lây nhiễm hay vì có thể bị hành hung bất cứ lúc nào. Mà vì cứ phải chạm vào thật sâu bên sau mỗi con người dù mình không muốn...

1 giờ sáng

Bệnh nhân nam 23 tuổi, cơ thể gầy teo, nấm trắng đầy miệng đến cấp cứu vì tiêu chảy. Khi mình giải thích tình hình bệnh và đề nghị nhập viện thì bệnh nhân không chịu vì không có tiền.

- Em điện thoại kêu ba mẹ vào viện đi.

- Ba mẹ em li dị hồi em còn nhỏ xíu. Em sống với bà, mà bà ở tuốt dưới Vĩnh Long! Em nói thiệt, em bị nghiện ma túy đá và bị nhiễm HIV.

- Nhưng nếu em không nằm viện thì phải làm sao?

- Em cũng không biết nữa.

Nhìn cơ thể bệnh nhân chỉ chút những hình xăm, mái tóc nhuộm vàng khè... sao mà khác quá với cách bệnh nhân trả lời.

- Em chỉ nghĩ mình đau đến đây để bác sĩ cấp cứu...

Mình lại thở dài, dù tiếng thở dài chẳng làm đêm ngắn lại. Phần lớn những người sa ngã và lầm lạc thường được lớn lên trong gia đình không có hạnh phúc, cha mẹ ly dị, hay nghiện rượu, cờ bạc và thuốc lá. Có bao giờ mỗi bước chân đi, mỗi quyết định trong cuộc đời, chúng ta đều cần trọng?

Sanh con rất dễ, nhưng nuôi dưỡng con lại rất khó! Khó vô cùng.

2 giờ sáng

Một thanh niên sấn rượu đến để may những vết thương vùng mặt và lưng do bị chém. Khi điều dưỡng hỏi phần hành chánh, thì anh ta nạt nộ đập bàn: Sao không khâu liền đi, cứ hỏi mấy cái vớ vẩn làm gì?

- Muốn khâu thì phải làm hồ sơ khai tên tuổi bị đánh ở đâu chứ, rồi còn phải kí tên yêu cầu khâu chứ.

- Tao đ* khai. Bây giờ tao hỏi tụi mày có khâu không thì bảo?

Tụi mày có tin tao chém tụi mày bây giờ không?

Mấy anh bảo vệ nghe ồn ào, báo ngay cho công an. Và thanh niên sấn rượt vừa thấy bóng công an lập tức bỏ chạy. Mới đó còn hùng hổ đòi đâm đòi chém...

Thật, những người có xu hướng hung bạo và dễ kích động thường là những người sống trong sự sợ hãi và yếu đuối. Vì sao khi đi trên phố mấy thanh niên trẻ hay nẹt bô rồ ga? Vì sao giữa đám đông mấy người trung niên kia ăn bận diêm dúa trang điểm cầu kì?

Bởi vì trong sâu thẳm họ khát khao được chú ý, khát khao được công nhận... nhưng họ chẳng có gì đặc biệt, buộc họ phải hành động như thế. Họ lạc loài!

3 giờ sáng

Một người đàn ông 50 tuổi được đưa vào cấp cứu vì đau đớn vùng hạ sườn phải. Ông ta la hét inh ỏi:

- Bác sĩ đâu rồi? Tụi bây chết hết rồi hả? Tao vào bệnh viện cả tiếng rồi mà chẳng thấy tụi bây

đâu...

- Bác sĩ đây, anh mới vào mà, y tá còn chưa kịp lấy dấu hiệu sinh tồn...

Người nhà vội nói bệnh nhân và quay qua nói với mình: Bác sĩ thông cảm, tại ảnh bệnh ung thư đường mật di căn gan, di căn hạch giai đoạn cuối rồi nên đau đớn và hay la hét. Bệnh viện C đã cho về, khuyên gia đình, bệnh nhân muốn ăn gì thì cứ cho...

Đêm dường như sâu hơn với tiếng thở dài.

Nỗi đau niềm thống khổ là có thật, luôn hiện diện bên trong mỗi con người. Ai cũng đau cũng khổ, có người nhờ nỗi đau mà vượt lên được chính mình, tìm ra được con đường giải thoát và an lạc, nhưng cũng có người bị chết chìm trong đó.

Lẽ thường, khi người ta gần đến bên kia con dốc cuộc đời, cận kề cái chết, người ta sẽ buông bỏ hết những sân si, người ta sẽ chấp nhận và mỉm cười... Đấng này...

4 giờ sáng

Một người phụ nữ đến cấp cứu vì đau đầu ngủ không được. Trong khi mình đang viết bệnh án thì nghe bà ta kêu lên: Chú bác sĩ và cô y tá kia, mau trả điện thoại lại cho tôi.

- Bà coi lại cẩn thận đi, tui con đâu có lấy điện thoại của bà.

- Cô nói gì? Chỉ có cô và chú bác sĩ kia lại gần tôi... Không cô thì chú kia lấy. Báo bảo vệ hay công an ngay đi.

Bệnh nhân ngồi bật dậy, khác với lúc mới vào nhận nhớ khó chịu mệt mỏi.

- Ôi mẹ ơi, mẹ nói cái gì kì lạ vậy? Con giữ điện thoại của mẹ đây. Tại con đi đóng tiền tạm ứng nhập viện nên mẹ không biết.

- Vậy hả? Tao tưởng hai đứa này nó ăn cắp.

Bé Khánh vừa định lên tiếng, mình vội ngăn lại và thì thầm: Thôi bỏ đi em.

Mình nhớ một câu chuyện trong Phúc âm, có người đến hỏi: Nếu ai đó tát vào má con thì sao? Chúa Giêsu đã trả lời: Con hãy đưa luôn má còn lại cho người ta tát. Và nếu có ai xin con cái áo khoác bên ngoài, con cũng hãy cởi luôn cái áo khoác bên trong mà cho.

Thường chúng ta chỉ đến với thượng đế khi bị đau khổ, mất mát, muốn mà chưa được...

Và khi chúng ta bị ức hiếp bị bắt nạt, chúng ta mong là luật công bằng, luật nhân quả được thực thi.

Nhưng thượng đế luôn im lặng. Ngài dạy: Hãy tha thứ, hãy cho đi nhiều hơn.

Bởi chỉ những người yếu đuối, thiếu thốn, bị bỏ rơi... mới dùng đến bạo lực và đi xin.

Ngài Đat Lai Lạt Ma từng nói: Cây lúa nào hạt non hạt lép thì nó đứng thẳng vươn cao. Còn những cây lúa nặng trĩu hạt luôn oằn mình xuống dưới thấp.

‘Cái tôi’ của ai nhỏ bé thì tâm lượng người đó mênh mông!

Nguồn: fanpage GS Tôn Thất Tùng - Đêm trực

GDPTTTCG GP BÙI CHU HỘI NGHỊ TỔNG KẾT NĂM 2020

Daminh Ngô Đức Giang

Song - Trưởng BCH GDPTTTCG VN và anh Giuse Trịnh Văn Tiến - Trưởng BCH GDPTTTCG TGP Sài Gòn.

Mở đầu, anh Giuse Vũ Minh Tâm, Tổng thư ký GDPTTTCG GP Bùi Chu đã giới thiệu quý cha, quý khách, thành viên tham dự và xướng kính khai mạc.

Ngày 21.12.2020, dưới sự chỉ đạo của cha Tổng linh hướng Daminh Nguyễn Văn Vàng, Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu giáo phận Bùi Chu đã tổ chức tổng kết sinh hoạt năm 2020 và đề ra phương hướng sinh hoạt trong năm 2021, với sự hiện diện của Đức cha Tôma Vũ Đình Hiệu, cha Tổng đại diện Giuse Nguyễn Đức Giang, cha đặc trách Huynh đoàn giáo dân giáo phận Gioan Baotixita Vũ Văn Tín, cùng quý thầy, quý ân nhân, thân nhân, khách mời và 57 anh chị là trưởng các xứ đoàn trong giáo phận.

Ngoài ra, về tham dự còn có cha Vinhson Nguyễn Văn Hồng - Tổng linh hướng GDPTTTCG Việt Nam, anh Giuse Huỳnh Bá

Tiếp theo, ông cố Giuse Trần Thế Việt, Trưởng BCH GDPTTTCG GP Bùi Chu báo cáo hoạt động trong năm, tổng kết thu chi năm 2020 và phương hướng sinh hoạt cho năm 2021.

Nối tiếp, sau khi cha Vinhson Nguyễn Văn Hồng phát biểu chào mừng hội nghị, anh Giuse Huỳnh Bá Song phát biểu động viên, khích lệ hội nghị.

Trong bài huấn đức, Đức cha Tôma hoan nghênh tinh thần yêu mến Thánh Tâm Chúa Giêsu và yêu tha nhân nên sinh hoạt của đoàn thể GĐPTTTCG GP Bùi Chu rất tốt. Ngài cảm ơn đoàn thể đã cầu nguyện, đóng góp tiền của vào các công trình xây dựng của giáo phận; thăm viếng người nghèo, đau yếu bệnh tật; giúp đỡ đồng bào lũ lụt miền Trung...

Tiếp đến, ngài hướng dẫn và mong muốn sinh hoạt của mỗi đoàn viên GĐPTTTCG đi vào chiều sâu bằng đời sống đạo đức. Cụ thể, luôn tránh xa tội lỗi để Thánh Tâm Chúa Giêsu ngự vào tâm hồn mình. Ngoài ra, mỗi đoàn viên còn phải đi chia sẻ, động viên, an ủi những gia đình rỗi, những gia đình ly dị, những người bỏ đạo, bỏ rước lễ lâu

năm... đó là những người đã xúc phạm đến Thánh Tâm Chúa Giêsu rất cần chúng ta đến hỏi han, an ủi, khuyên bảo để họ trở về với đoàn chiên của Chúa.

Cuối cùng, cha Tổng linh hướng GĐPTTTCG GP Bùi Chu có lời cảm ơn Đức cha, quý cha, quý khách và mọi người hiện diện.

Sau đó, mọi người cùng tham dự bữa cơm thân mật trước khi ra về.

GĐPTTTCG GIÁO PHẬN BÙI CHU CÁC HẠT SINH HOẠT CUỐI NĂM 2020

Vũ Minh Tâm & Ngô Đức Giang

1/ GIÁO HẠT BÙI CHU

Vào hồi 8 giờ 30, ngày 23.12.2020, GĐPTTTCG giáo hạt Bùi Chu đã tổ chức hội nghị tổng kết năm 2020, nhằm đánh giá các hoạt động của đoàn thể trong năm và đề ra phương hướng hoạt động cho năm 2021. Về tham dự có ông cố Giuse Trần Thế Việt, trưởng Ban chấp hành GĐPTTTCG giáo phận Bùi Chu. Đại diện quý anh trong Ban chấp hành GĐPTTTCG giáo hạt Quần Phương, đơn vị kết nghĩa. Đại diện ban chấp hành 05 xứ đoàn trong giáo hạt, thay mặt cho 1.114 đoàn viên. Dưới sự chủ trì của anh Trưởng BCH hạt Đaminh Vũ Văn Túc.

Trong báo cáo tổng kết nêu rõ: Với 1.084 đoàn viên đã tuyên hứa và 30 đoàn viên đang tìm hiểu, mọi hoạt động ở các xứ đoàn luôn giữ vững. Đoàn đã tổ chức các cuộc hành hương như: viếng năm thánh tại nhà dòng Mến Thánh Giá Kiên Lao- Bùi Chu; tổ chức lễ bốn mạng cấp hạt; hành hương suy niệm đàng Thánh giá tại giáo xứ Hạc Châu. Ủng hộ tiền niên niệm cho GĐPTTTCG giáo phận là 6.780.000đ; giúp đại chủng viện Mẹ Vô Nhiễm Bùi Chu là:

1.592.000đ; cứu trợ lũ lụt miền trung là 3.500.000đ. Đặc biệt, xứ đoàn Bùi Chu vẫn luôn duy trì tốt nỗi cháo tình thương, với khoảng 300 suất vào các ngày thứ năm hàng tuần tại bệnh viện đa khoa huyện Xuân Trường.

Phương hướng năm 2021: phát huy các điểm mạnh đã sẵn có; ngoài phát triển đoàn viên ở các xứ đoàn, sẽ vận động phát triển thêm xứ đoàn ở các giáo xứ chưa có đoàn thể trong giáo hạt; hoạch định các buổi hành hương cấp giáo hạt trong năm 2021. Hội nghị đã kết thúc vào hồi 11 giờ 30 phút cùng ngày.

2/ GIÁO HẠT QUẦN PHƯƠNG

Giáo hạt Quần Phương có số đoàn viên GĐPTTTCG chính thức đông nhất giáo phận Bùi Chu với 2.699 đoàn viên. Trong đó có 847 đoàn viên nam và 1.852 đoàn viên nữ, cùng với 231 đoàn viên đang tìm hiểu (theo số liệu thống kê ngày 30.09.2020) đang sinh hoạt trên 08 xứ đoàn. Một ban chấp hành cấp hạt của GĐPTTTCG đầy nhiệt huyết và năng động với 20 thành viên, đứng đầu là anh Giuse Nguyễn Văn Để. Ban chấp hành thường xuyên sinh hoạt 03 tháng một lần để kịp thời triển khai các công tác của đoàn thể tới tận các xứ đoàn trong hạt.

Để đánh giá kết quả hoạt động năm 2020 và triển khai phương hướng năm 2021. Vào lúc 08 giờ 30 ngày 31.12.2020, hội

ng nghị tổng kết năm 2020 của GĐPTTTCG hạt Quần Phương đã khai mạc, với sự chủ tọa của anh Trưởng BCH hạt Giuse Nguyễn văn Đễ. Về tham dự tổng kết của hạt Quần Phương có các cố Giuse Vương Văn Riễn đoàn phó nội vụ; cố Phêrô Nguyễn Trung Định phó ngoại vụ Ban chấp hành GĐPTTTCG giáo phận Bùi Chu. Hiện diện trong hội nghị còn có quý anh đại diện cho ban chấp hành GĐPTTTCG hạt Bùi Chu, đơn vị kết nghĩa tham dự.

Trong báo cáo đã nêu: Các xứ đoàn trong hạt duy trì các việc đạo đức thường xuyên như tham dự Thánh lễ thứ Sáu hàng tuần; nhất là thứ Sáu đầu tháng. Các xứ đoàn đều tổ chức cầu Thánh Thể. Giờ kinh hàng ngày được tổ chức đều đặn ở các xứ đoàn như: Hưng Nghĩa; Hải Nhuận; Quần Phương vv... Họp Ban chấp hành và sinh hoạt đoàn hàng tháng như xứ đoàn Hai Giáp. Đoàn viên tham dự các sinh hoạt trên đạt 70, 30%.

Trong năm 2020, Ban chấp hành giáo hạt đã cùng với các xứ đoàn sở tại tổ chức thăm viếng; đưa tiễn 38 anh chị em đoàn viên qua đời. Thăm viếng các bệnh nhân, giúp người khó khăn, dâng hiến thánh đường, nhà hưu dưỡng là 130.485.000đ. Ủng hộ tiền niên niệm giáo phận 16.092.000đ. Giúp đại chủng viện Mẹ Vô Nhiễm Bùi Chu 29.296.000đ. Cứu trợ lũ lụt miền trung 20.000.000đ. Giáo hạt còn tổ chức các cuộc hành hương như: viếng nhà dòng Mến Thánh Giá Bùi Chu để lãnh ơn toàn xá; hành hương về giáo xứ Hạc Châu suy niệm đàn Thánh Giá... Với lòng mến, đức yêu thương, và để tăng thêm mối liên đới giữa hạt và các xứ đoàn, ngoài việc làm bác ái thường xuyên, cấp hạt đã phối hợp các xứ đoàn tổ chức thực thi bác ái với 98 xuất quà, tổng số tiền là 10.500.000đ.

Phương hướng hoạt động của GĐPTTTCG hạt Quần Phương năm 2021 cũng được anh trưởng đoàn trình bày và thông qua trong hội nghị. Sau những ý kiến tham luận; phát biểu xây dựng, ông cố Giuse Vương Văn Riễn thay mặt Ban chấp hành GĐPTTTCG giáo phận Bùi Chu phát biểu động viên khích lệ hội nghị. Hội nghị đã kết thúc hồi 11 giờ cùng ngày.

3/ GIÁO HẠT THỨC HÓA: SINH HOẠT ĐẠO ĐỨC

Được sự chuẩn thuận của cha Đaminh Lê Đức Hòa, chánh xứ giáo xứ Thức Hóa, giáo hạt Thức Hóa, anh Giuse Vũ Văn Quân trưởng BCH GDPTTTCG giáo hạt Thức Hóa và anh Giuse Đình Văn Mạnh trưởng xứ đoàn Thức Hóa, đã tổ chức chương trình đạo đức suy niệm và ngắm đàng Thánh Giá tại đền thánh Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời cho toàn thể đoàn viên GDPTTTCG trong giáo hạt. Ngoài ra còn có sự hiện diện của BCH GDPTTTCG cấp giáo phận cùng về tham dự.

Cha chánh xứ Đaminh đã chủ sự gợi ý tưởng nhớ tới cuộc thương khó qua từng chặng đường mà Chúa đã phải mang gánh nặng khổ đau, giúp cho cộng đoàn hiểu được ý nghĩa Chúa Giêsu chịu mang thương tích trên mình để cứu chuộc nhân loại.

Kết thúc ngắm 14 chặng đàng Thánh Giá, cha Đaminh đã dâng Thánh lễ cầu bình an cho cộng đoàn, cách riêng cho các đoàn viên GDPTTTCG giáo hạt Thức Hóa

4/ GIÁO HẠT QUỸ NHẤT: THỰC THI BÁC ÁI

Ngày 21.12.2020, GDPTTTCG giáo hạt Quỹ Nhất, GP Bùi Chu, với sự tham gia của đại diện BCH GDPTTTCG giáo hạt Lạc Đạo, giáo hạt Tứ Trùng và quý ân nhân đã tổ chức chuyển thực thi bác ái do ông cố Giuse Vương Văn Riễn làm trưởng đoàn.

Đúng 07g30, đoàn đến thăm đại chủng viện Bùi Chu. Đoàn được cha quản lý Giuse Vũ Văn Hiếu cùng quý cha, quý thầy ân cần đón tiếp và cảm ơn những tấm lòng hảo tâm của các đoàn viên và ân nhân.

Buổi chiều, lúc 13g30, đoàn về thăm cơ sở người mù huyện Hải Hậu. Đón đoàn có ông Phó giám đốc, nữ tu Nga dòng Mân Côi và 40 thành viên người mù tiếp đón và cảm ơn phái đoàn đã đến thăm, động viên về tinh thần và vật chất, làm vui đi những khó khăn hiện tại.

Xin cảm ơn các BCH và ân nhân đã giúp đỡ kinh phí cho chuyển thực thi bác ái này.

Ban chấp hành giáo hạt Quỹ Nhất	3.000.000đ
Ban chấp hành giáo hạt Lạc Đạo	2.000.000đ
Ban chấp hành giáo hạt Tứ Trùng	1.000.000đ
Xứ đoàn Văn Giáo	1.500.000đ
Xứ đoàn Tây Thành	500.000đ
Xứ đoàn Quần Vinh	1.000.000đ
Bà Maria Trần Thị Vui - Nghĩa Dục	2.000.000đ
Ông cố Giuse Vương Văn Riễn	1.000.000đ
Bà cố Chi - Văn Giáo	500.000đ
Bà cố Sáu - Phúc Điền	500.000đ
Bà trùm Hào - Văn Giáo	500.000đ
Bà trùm Đỉnh - Văn Giáo	500.000đ
Bà Chuyên- Văn Giáo	500.000đ
Bà Hoa - Văn Giáo	500.000đ
Bà Maria Trần Thị Kiều - Quần Vinh	500.000đ

GDPTTTCG TGP SÀI GÒN THÁNH LỄ TẠ ƠN CUỐI NĂM 2020

Văn Chiến

“Tạ ơn Thiên Chúa là tâm tình mà mọi người đều có thể làm được”. Cha Vinhson Nguyễn Văn Hồng, Tổng linh hướng GDPTTTCG TGP Sài Gòn đã nói như thế, khi ngài mở đầu Thánh lễ tạ ơn cuối năm 2020 của đoàn thể GDPTTTCG TGPSG do ngài chủ tế, được cử hành lúc 10g thứ Bảy, ngày 09.01.2020 tại nhà thờ Thủ Thiêm, giáo hạt Thủ Thiêm,

TGPSG. Đồng tế với ngài có quý cha Hạt trưởng, quý cha linh hướng GDPTTTCG các cấp, trong và ngoài TGP Sài Gòn.

Đến hiệp dâng Thánh lễ có trên 800 người, gồm BTV BCH GDPTTTCG TGPSG, BCH GDPTTTCG các giáo hạt và xứ đoàn thuộc TGPSG.

Lúc 09g45, anh Giuse Huỳnh Bá Song - Phó TB ngoại vụ GDPTTTCG TGPSG, báo cáo tổng kết sinh hoạt năm 2020 và đưa ra định hướng cho năm 2021.

Mở đầu Thánh lễ, cha chủ tế mời gọi cộng đoàn cùng dâng lên Thiên Chúa tâm tình tạ ơn mà mọi người đều có thể làm được, vì bao ơn lành Ngài đã ban cho từng người, từng gia đình và cho đoàn thể chúng ta trong năm qua.

Chia sẻ Tin Mừng, cha chủ tế diễn giảng: “Cuối năm là dịp để các cơ quan, đoàn thể...

tổng kết sinh hoạt của mình trong một năm qua và định cho mình một hướng đi vào năm tới. Thế nhưng, cuộc đời của chúng ta được dệt lên bằng những ơn lành của Chúa. Vì thế, là người Kitô hữu, đặc biệt là đoàn viên GDPTTTCG, đây là lúc chúng ta họp nhau lại để dâng lên Thiên Chúa lời tạ ơn và chia sẻ cho nhau những ơn lành Chúa ban cho mỗi người trong năm qua.”

Kết luận, ngài khuyên nhủ: “Là đoàn viên GDPTTTCG chúng ta phải luôn khiêm tốn để cộng tác với các linh mục, HĐMVGX, các đoàn thể Công giáo Tiến hành trong giáo xứ, giáo hạt... thì việc tông đồ của chúng ta mới tốt đẹp. Nếu không có sự hiền hòa, khiêm tốn, các đoàn thể sẽ so bì lẫn nhau, khiến sinh hoạt của đoàn thể không thể thăng tiến được. Vì thế, trong Thánh lễ tạ ơn này, chúng ta hãy khiêm tốn để dâng lời tạ ơn Chúa và để nhận ra sự yếu đuối của mình, hầu mỗi ngày hoàn thiện bản thân và thăng tiến cho bản thân và đoàn thể.”

Sau lời nguyện hiệp lễ, thay mặt đoàn thể, anh Giuse Trịnh Văn Tiến - Trưởng BCH GDPTTTG TGP Sài Gòn - ngỏ lời cảm ơn quý cha, quý khách, HĐMV giáo xứ Thủ Thiêm và mọi người hiện diện.

Đáp từ, cha chánh xứ Thủ Thiêm Vinhson Nguyễn Văn Hồng nêu lên một số thuận lợi mà giáo xứ đã đạt được trong

năm qua. Ngài ước mong mọi người tiếp tục cầu nguyện cho giáo xứ Thủ Thiêm để có thể qui tụ nhiều giáo dân về lại giáo xứ.

Sau Thánh lễ, mọi người tham dự tiệc liên hoan tại khuôn viên nhà xứ.

Trong bữa tiệc liên hoan, ngoài các tiết mục văn nghệ, cha Giuse Phạm Xuân Cường - Tổng linh hướng GDPTTTG TGP Huế - ngỏ lời cảm ơn quý cha và đoàn thể GDPTTTG Việt Nam đã ủy lạo, giúp đỡ các xứ đoàn tại TGP bị ảnh hưởng bởi thiên tai, bão lũ vừa qua.

Song song đó, Ban biên tập Nội san Lửa Mến đã trao giải thưởng cho 2 tác giả đoạt giải cuộc thi viết “Hồn Tông Đồ” trong năm qua gồm:

Giải nhất: Bài “Tông đồ giáo dân”. Tác giả: Phaolô Trang Lập Quang, xứ đoàn Tùng Lâm, GP Đà Lạt.

Giải nhì: Bài “Người trẻ có hồn tông đồ”. Tác giả: Đaminh Nguyễn Văn Cửu, xứ đoàn Chợ Cầu, TGP Sài Gòn.

GĐPTTTCG XỨ ĐOÀN TRUNG MỸ TÂY THĂM QUÝ CHA HƯU DƯỠNG

Jos. Hoàng Mạnh Hùng

Thực hiện Lời Chúa và truyền thống uống nước nhớ nguồn. Được sự đồng thuận và khích lệ của cha linh hướng kiêm chánh xứ Đaminh Nguyễn Trung Kiên, sáng ngày thứ Hai 04-01-2020 đoàn thể Gia đình Phật tử Thánh Tâm Chúa Giêsu xứ đoàn Trung Mỹ Tây thuộc giáo hạt Học Môn, đã tổ chức đi thăm quý cha hưu dưỡng tại Tp. Hồ Chí Minh.

Đến thăm cha Máttêu Nguyễn Mạnh Thu tại nhà hưu dưỡng Hà Nội, số 116 đường Hùng Vương - phường 9 - quận 5. Tại đây,

hình ảnh một vị cha già 90 tuổi nằm bất động với hai bàn tay nắm chặt cùng sợi dây cột, khiến các thành viên trong đoàn đều cúi người thương cảm. Người cháu gái chăm sóc cha cho biết, tuy còn nhận thức được nhưng các cử động của ngài hầu như vô thức. Đoàn đã ngỏ lời thăm hỏi cha, đồng thời gửi đến cha một món quà nhỏ thông qua người nuôi dưỡng, chăm sóc.

Sau đó, đoàn đã đến nhà hưu dưỡng các linh mục Tổng giáo phận Sài Gòn, số 149 đường Bành Văn Trân - phường 07 - quận Tân Bình. Tại đây, đoàn đã được quý soeur dòng Thánh Phaolô phụ

trách tiếp đón và hướng dẫn đoàn đi thăm, tặng quà quý cha tại từng phòng.

Quý cha tại đây tuy già yếu, bệnh tật nhưng vẫn còn minh mẫn và lạc quan. Các ngài đều rất vui mừng khi có đoàn đến thăm, cười cười nói nói vui vẻ, đồng thời gửi lời cảm ơn đến cha linh hướng cùng các thành viên trong đoàn, có cha còn ân cần trao tặng tận tay từng thành viên những bản kinh do ngài biên soạn, in ấn.

Đoàn cũng đã gửi lời thăm hỏi đến những cha vắng nhà, đồng thời trao gửi những phần quà đến quý ngài và quý soeur phụ trách. Sau khi chụp hình lưu niệm, đoàn đã ra về trong tâm tình tạ ơn Chúa - Mẹ Maria - Thánh Giuse đã ban cho đoàn một chuyến đi bình an, đồng thời cảm ơn những ân nhân đã ủng hộ tinh thần cũng như vật chất cho chuyến đi được thành công tốt đẹp.

Lễ an táng linh mục Phêrô Nguyễn Văn Bắc Linh hướng GĐPTTTCG xứ đoàn Tân Hiệp

Mặc Trầm Cung

“Trần gian này chỉ là quán trọ, còn quê hương đích thực của chúng ta là ở trên trời.” Đức giám mục Louis Nguyễn Anh Tuấn đã nhấn mạnh như thế trong Thánh lễ an táng linh mục Phêrô Nguyễn Văn Bắc - chánh xứ kiêm linh hướng GĐPTTTCG xứ đoàn Tân Hiệp - được cử hành lúc 8g30 thứ Năm, ngày 14-01-2021 tại nhà thờ giáo xứ Tân Hiệp, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn.

Chủ tế Thánh lễ là Đức Tổng giám mục Giuse Nguyễn Năng. Đồng tế với ngài có Đức giám mục phụ tá Louis Nguyễn Anh Tuấn (ĐGM) và gần 200 linh mục.

Đến tham dự Thánh lễ có gần 1.000 người, gồm tu sĩ và giáo dân trong và ngoài giáo xứ.

Trong bài giảng, ĐGM Louis chia sẻ: “Trần gian này chỉ là quán trọ, còn quê hương đích thực của chúng ta là ở trên trời. Vì thế, một người tin - và suốt đời phụng sự cho Đấng mà mình tin - cũng sẽ mong đợi trở về quê nhà của mình, khi đã hoàn tất thời gian ở trọ nơi trần gian... gặp lại tất cả những người thân yêu ở quê trời. Nhưng quán trọ này không xa lạ gì với quê hương đích thực trên trời, vì chính Con Thiên Chúa cũng đã đến và ở lại đây với thân xác vì yêu thương mà chịu chết, phục sinh và trở nên bất tử.”

ĐGM Louis nhắc nhở: “Nếu mang lấy tình yêu, thể hiện sự bình

an, quan tâm, liên đới với nhau như Chúa Giêsu, vượt trên mọi mâu thuẫn, xung đột, khác biệt, để chỉ còn là yêu thương nhau, với những gì là đúng nhất, thật nhất, thì quán trọ này sẽ trở thành nhà, vì khi ấy thân xác khả tử này đã được mặc lấy vĩnh cửu và cũng sẽ trở thành

thân xác vĩnh cửu vì đã được chứng thực bằng những dấu ấn của tình yêu hy sinh, tình yêu hiến tế như Chúa Giêsu.”

Sau lời nguyện hiệp lễ, linh mục hạt trưởng Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng - thay mặt linh tông, thân nhân của cha Phêrô Bắc và cộng đoàn - đã ngỏ lời cảm ơn mọi người.

Nghi thức tiễn biệt thật xúc động trong tâm tình kẻ ở người đi.

Trong thinh lặng, ngậm ngùi, một đoàn người lặng lẽ tiễn đưa cha Phêrô Bắc ra nghĩa trang giáo xứ để gởi thân xác của cha cho lòng đất, chờ ngày phục sinh.

(Nguồn: tgpsaigon.net)

TRANG ÂN NHÂN

1/ Ân nhân Phép lành Tòa Thánh

2666	Bà Maria Đỗ Thị Má, Xđ. An Nghĩa, GP Bùi Chu
2667	Ông Giuse Maria Nguyễn Văn Khang, Xđ. An Nghĩa, GP Bùi Chu
2668	Ông Giuse Maria Nguyễn Văn Hiền, Xđ. An Nghĩa, GP Bùi Chu
2669	Bà Maria Nguyễn Thị Nghiệp, Xđ. An Nghĩa, GP Bùi Chu
2670	Bà Maria Đinh Thị Thanh, Xđ. Hai Giáp, GP Bùi Chu
2671	Bà Maria Đặng Thị Mực, Xđ. Hai Giáp, GP Bùi Chu
2672	Bà Maria Trần Thị Chước, Xđ. Hai Giáp, GP Bùi Chu
2673	Bà Maria Phạm Thị Tăng, Xđ. Hai Giáp, GP Bùi Chu
2674	Bà Maria Đặng Thị Sắc, Xđ. Hai Giáp, GP Bùi Chu

TRANG BÁC ÁI

Ban Bác ái - Xã hội GDPTTTCG TGPSG chân thành cảm ơn sự giúp đỡ của quý ân nhân, đã hỗ trợ công tác bác ái của đoàn thể trong tháng 01.2021 gồm:

1/ Ủng hộ đồng bào bị lũ lụt tại miền Trung

a/ Xứ đoàn Bình Chiểu, giáo hạt Thủ Đức

- Ông Giuse Phạm Minh Hiệp	500.000đ
- Ông Giuse Vũ Minh Tâm	1.000.000đ
- Ông Phêrô Phạm Văn Minh	1.000.000đ

- Ông Giuse Phạm Văn Linh	1.000.000đ
- Ông Antôn Nguyễn Văn Hoàn	500.000đ
- Ông Gioan Vũ Ngọc Lý	200.000đ
- Ông Phêrô Phạm Văn Linh	100.000đ
- Ông Phêrô Doãn Xuân Hiệp	100.000đ
b/ GDPTTTCG giáo hạt Gò Vấp	300.000đ

2/ Ân nhân giúp gạo người nghèo tháng 01/2021

- Bà Anna Nguyễn Thị Ròn, xứ đoàn Hợp An, hạt Xóm Mới	200.000đ
- Anh chị Thịnh, công ty Thiên Khoa, xứ đoàn Hợp An, hạt Xóm Mới	200.000đ

3/ Ân nhân giúp nôi cháo phục vụ bệnh nhân B/v Phạm Ngọc Thạch tháng 01/2020

a/ Giáo hạt Bình An

- Xứ đoàn Bình An	600.000đ	- Xứ đoàn Bình Hưng	500.000đ
- Xứ đoàn Bình Đông	1.760.000đ		

b/ Giáo hạt Gò Vấp – Bà Maria Nguyễn Thị Vui

100.000đ

c/ Giáo hạt Học Môn

- Xứ đoàn Bạch Đằng	100.000đ	- Xứ đoàn Tân Hiệp	100.000đ
- Xứ đoàn Châu Nam	100.000đ	- Xđ Tân Hưng	250.000đ
- Xứ đoàn Chợ Cầu	300.000đ	- Xứ đoàn Tân Quy	100.000đ
- Xứ đoàn Nam Hưng	100.000đ	- Xứ đoàn Trung Mỹ Tây	150.000đ
- Xứ đoàn Tân Đông	150.000đ		

d/ Xứ đoàn Vườn Chuối, giáo hạt Sài Gòn-Chợ Quán

- Xứ đoàn Vườn Chuối	200.000đ	- Chị Nguyệt	200.000đ
- Chị Loan	500.000đ		

e/ Giáo hạt Xóm Mới - Xứ đoàn Hà Đông

300.000đ

f/ Một ân nhân giáo xứ Bắc Dũng, giáo hạt Xóm Mới

* Nôi cháo bệnh viện Phạm Ngọc Thạch	1.250.000đ
* Công tác Ban bác ái	1.250.000đ

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Trong niềm cậy trông vào Chúa Giêsu Phục sinh, xin Thánh Tâm Chúa Giêsu sớm đưa linh hồn các ân nhân và đoàn viên Gia đình PTTT Chúa Giêsu chúng con về hưởng Nhan Thánh Chúa:

1/ Bà Maria Trần Thị Mai, SN 1929. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Bình An, giáo hạt Bình An; ân nhân GĐPTTTCG TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 10.12.2020.

2/ Bà cố Maria Trần Thị Huyền, SN 1923. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Bình Đông - Thân mẫu nữ tu Maria Phạm Thị Tề, dòng Chúa Giêsu linh mục - Thuộc giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 11.12.2020.

3/ Ông Giuse Vũ Văn Cầu, SN 1948. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Quế Phương, giáo hạt Kiên Chính, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 11.12.2020

4/ Bà Maria Đình Thị Tận, SN 1926. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Phú Hải, giáo hạt Quần Phương; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 16.12.2020

5/ Ông Gioan Nguyễn Văn Luân, SN 1959. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Tam Hà, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 18.12.2020.

6/ Ông Giuse Nguyễn Văn Thí, SN 1923. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Châu Bình, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 22.12.2020.

/ Bà Maria Phạm Thị Thoa, SN 1973. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 25.12.2020.

7/ Ông Giuse Nguyễn Đức Hội, SN 1952. Đoàn viên và ân nhân, Ủy viên BCH, nguyên liên toán trưởng GĐPTTTCG xứ đoàn Hải Nhuận, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 26.12.2020.

8/ Ông Giuse Trần Cúc, SN 1938. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Phú Xuân, giáo hạt Xóm Chiếu, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 27.12.2020.

9/ Bà Maria Phan Thị Phụng, SN 1929. Ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Bùi Môn, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 01.01.2021.

10/ Bà Maria Đặng Thị Dậu, SN 1946. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Bùi Môn, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 02.02.2021.

11/ Bà Anna Maria Nguyễn Thị Hộ, SN 1930. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Thánh Nguyễn Duy Khang, giáo hạt Thủ Đức. Được Chúa gọi về ngày 03.01.2021

12/ Ông Gioakim Maria Nguyễn Văn Thuộc, SN 1941. Đoàn viên và là nguyên đoàn trưởng GĐPTTTCG xứ đoàn Thánh Nguyễn Duy Khang, UV BCH GĐPTTTCG giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 03.01.2021.